

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๑

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๐ ถึง ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒)

๒๕
ทรงที่ ๑๑/๒๕๕๒

๑. รัฐบาลทอลงที่ตามของสมาชิก
ก: เรืองสงครามในทวีปยุโรป ของพระยา
อมรวิสัยสรเดช

๕๕๕-๖๐๐

(๓)

- ข. เรื่องอัตราเงินเดือนครูประจำภาค ของ
นายปรักษ์ ๖๐๑
- ค. เรื่องใช้ ไร่ สั้น ใน เขต จังหวัด พิษณุ
ของนายแก้ว ๖๐๑-๖๐๔
- ง. เรื่อง การ ชลประทานใน จังหวัด พิษณุ
ของนายแก้ว ๖๐๔-๖๐๖
- จ. เรื่อง เติมนเงินจ่าย เพื่อช่วยเหลือ ราม-
ภูวน้อง จากอกข้าว ของนายทัน ๖๐๖-๖๐๗
- ฉ. เรื่อง ชาวนาขายข้าวต่ำกว่าราคาตลาด
ของชนอนกกลาง ๖๐๘-๖๐๙
- ช. เรื่องช่วยเหลือชาวนาผู้ยากจน ของชน
อนกกลาง ๖๐๙-๖๑๒
- ซ. เรื่อง นโยบาย ให้ชาวนาได้เช่าที่นาของ
กระทรวงการคลัง ของ ร.ท. ลมัย ๖๑๓
๒. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติ สักว พาทนะ พ. ศ.
๒๔๙๒ (คช) ๖๑๓-๖๓๒
๓. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติ คนเช่าเมือง (ระเบียบ
ที่ ๒) พ. ศ. ๒๔๙๓ (พิจารณาเป็นวาระที่
๒-๓) ๖๓๓

(๔)

๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๒ ๖๓๓-๖๖๘
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเงินก้อนและค่าพว-
หนึ่งของสมาชิกสภาฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๔๘๒ ๖๖๘
๖. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎ-
หมายลักษณะธรรมา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.
๒๔๘๒ ๖๗๓-๖๘๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๑๓/๒๕๕๒ (สามัญ) สมัยที่ ๒๓ ภาคที่ ๓

วันเสาร์ ที่ ๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๘ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ในวาระต่อไปข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบ

เรื่องที่ ๑ ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งมาว่า ตามที่หลวงวรินทร์ปรีชาโต เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายเตียง ศิริขันธ์ ผู้แทนราษฎรเป็นจำเลย เรื่องหาว่าปลอบหน้่งสื่อหมิ่นประมาทและกบฏนั้น บัดนี้กระทรวงยุติธรรมรายงานว่า เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ศกนี้ โจทก์ ได้ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องคดี และศาลได้สั่งอนุญาตแล้ว

เรื่องที่ ๒ ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งมาว่า หลวงวรินทร์ปรีชาโต ผู้แทนราษฎร ได้ถูกตำรวจนครบาลข้างรักรักษาพระตำหนัก หาว่าสมคบกับพวกปล้นการพระที่นั่งไฟไทยโคก

ไม่ได้รับอนุญาต เจ้าหน้าทีไทยยื่นฟ้อง และศาลได้พิจารณาคดีพิพากษา
ให้ปรับหลวงราษฎร ทรัพย์หักเป็นเงิน ๒๐ บาท ตกถึงที่สุดแล้ว

เรื่องที่ ๓ ข้าพเจ้าได้ รับใบลาจากสมาชิกประเภทที่ ๒ สองคน
คือ พระสถิตเรืองเดชพล และ พ.อ. หลวงชำนาญยุทธศิลป์
จึงแจ้งมาเพื่อทราบ ในวาระต่อไปขอให้ท่านรับรองรายงานการ
ประชุมสภา ครั้งที่ ๓๐, ๓๑ และ ๓๒/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัย
ที่ ๒ ชุดที่ ๓ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นแย้งอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า
ประชุมครบถ้วนแล้ว ในวาระต่อไปกระทู้ที่ ๑ ของนายพลตรี พระยาอมร
วิสัยสรเดช เรื่องสงครามในทวีปยุโรป

พล.ต. พระยาอมรวิสัยสรเดช (กล่าว): ข้าพเจ้าขอตั้ง
กระทู้ถามนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้คือ การสงครามในทวีปยุโรปซึ่งได้
เกิดขึ้นแล้วนั้นขอถามว่า

๑. พระมหากษัตริย์ของเราและชาวไทยในทวีปยุโรป รัฐบาล
ได้สั่งให้อัครราชทูตของเราถวายความอารักขาและให้ความอารักขา
ประการใดบ้าง

๒. ทวีปอื่นของรัฐบาลซึ่งฝากไว้ยังธนาคาร ในทวีปยุโรป
รัฐบาลได้เตรียมมาตรการ เพื่อให้ปลอดภัยประการใดบ้างหรือไม่

๓. เมื่อมีสงครามเกิดขึ้นเช่นนั้น และไม่แน่ใจว่าจะผันผวนลูก
ตามไปเพียงใด รัฐบาลได้เตรียมการที่จะเผชิญกับการสงครามไว้
ประการใดบ้างหรือไม่

ถ้าหาการสงเคราะห์แก่คนยากจน รัฐมนตรีมีนโยบายที่จะ
เกี่ยวข้องกับกิจการสงเคราะห์สถานใด

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศ: รัฐบาลชดชวย

๑. รัฐบาลได้ส่งไปแล้ว และได้ให้อักษรราชทูตคอยติดต่อกับ
สมเด็จพระชนนี

๒. รัฐบาลได้ส่งเตรียมข้อมูญไว้แล้ว แต่รายละเอียดนั้นรัฐ-
บาลชดชวย

๓. และ ๔. รัฐบาลชดชวยรวมกันว่า รัฐบาลมีนโยบาย และให้
รักษาความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด จึงได้มีประกาศพระบรมราชโอง-
การไปแล้ว

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าได้รับญาติของนายหม่า จาร์สันเตอร์
ขอให้ส่งการตอบกระทู้นอกจากกระทู้นั้น มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ไม่
ทราบว่ามีความปรารถนาอะไร ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นควรส่งการตอบกระทู้นั้น ขอให้ไปรคยอมชอน

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยอมชอน

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาฯ: เห็นฉันทที่ประชุมให้มี การตอบ กระทู้นั้นต่อ

ที่ ๓๓๓ วรรคที่ ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แก้วปลั่ง เสด็จกลับมาเงินเดือนครู
ประจำภาค

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการดังต่อไปนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะ
ปรับปรุงระเบียบการให้เงินเดือนครูประจำภาคให้ มีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำ
สูงสุดเดือนละ ๑๕ บาท เทียบเท่ารายได้กรรมกร ซึ่งได้ค่าจ้างวันละ ๕๐
บาทหรือไม่

พล. ร. ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการ : กระทรวงธรรมการขอตอบว่า การปรับปรุงเช่น
นี้ในขณะนี้ยังไม่สมควร เพราะได้ขยับขึ้นมาตามสมควรแล้ว

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงต่อไปว่า
มีรัฐบาลจะตอบในขณะนี้ไม่ได้แล้วจะคิดปรับปรุงในเวลาข้างหน้า เมื่อ
จะคิดปรับปรุงในเรื่องนี้

พล. ร. ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการ : มีดังตามกำหนดและกำลังเงิน

ประธานสภาฯ : กระทู้ข้อไปของนายแก้ว สิงหะเศนทร์ เสด็จ
มายังต้นในเขตจังหวัดพัทลุง

นายแก้ว สิงหะเศนทร์ (พัทลุง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
แก่นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ คือ ประชาชนชาว

จังหวัดพิจิตร ซึ่งได้รับฐานะเป็นจังหวัดในเขตสุขภาพภาคใต้
โรคไข้จับสั่นหรือไข้จับสั่นมากรวม ๆ ทุก ๆ ปี ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอ
ทราบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการป้องกันและแก้ไขเพื่อช่วยเหลือ
ชีวิตของชาวจังหวัดพิจิตร ให้ปลอดภัยจากโรคนี้ได้อย่างไรบ้าง

พ. ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอขอบคุณ การขอร้องกันไข้จับสั่น
เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาช่วยเหลือทั่วไปทั้งประเทศ ไม่เฉพาะแต่
จังหวัดพิจิตรเท่านั้น ในกรณีพิจารณาช่วยเหลือก็จัดการไปตามกำลัง
เงินและกำลังเจ้าหน้าที่ที่จะกระทำได้ตามลำดับแห่งความสำคัญของ
ท้องที่ซึ่งมีโรคมากรวมและน้อย กล่าวคือในท้องที่ใดมีเชื้อโรคไข้จับสั่น
ชุกชุมและสถิติผู้ช่วยตายสูง ก็จัดการช่วยเหลือควบคุมไข้จับสั่นออกไป
ดำเนินการสำรวจและป้องกัน ปรามยุง ที่น่าเชื่อโรคไข้จับสั่น ก็ช่วย
เหลือขอรวมเป็นระยะ ๆ ไป โดยเฉพาะจังหวัดพิจิตรนั้น ตามสถิติผู้
ช่วยและตายด้วยโรคไข้จับสั่นปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติอันเป็นธรรมดา
เช่นเดียวกับในท้องที่จังหวัดอื่น ๆ ซึ่งมีไข้จับสั่นประปรายอยู่ทั่วไป โดย
ปรากฏสถิติเฉพาะจังหวัดพิจิตร มีคนตายทั่วไปทั้งจังหวัด และแยกคน
ตายด้วยไข้จับสั่นออกได้ดังนี้ พ.ศ. ๒๔๘๐ มีคนตายทั้งสิ้น ๒,๑๖๓
คน ตายด้วยโรคไข้จับสั่น ๗๒๐ คน คิดว่าคนตายด้วยไข้จับสั่นร้อยละ
๓๓.๒๔ ของจำนวนคนตายทั่วทั้งจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๑ มีคนตายทั้ง
สิ้น ๑,๒๕๖ คน ตายด้วยโรคไข้จับสั่น ๔๐๘ คน คิดว่าคนตายด้วย

ไซ้ขี้ผึ้งมีประโยชน์มาก... (The text is very faint and partially obscured by bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a list or a series of points related to the use of beeswax or similar substances.)

นายแก้ว สิงหะกเซนทร์ (พิจิตร): ข้าพเจ้ายิ่งขงใจใน
 เรื่องสถิติที่ทางรัฐมนตรีได้กล่าวเมื่อกัน เพราะปรากฏชัดเท็จจริงว่า
 มรณะบัตร ที่จังหวัดได้ยื่นขึ้น ปรากฏว่าโรคที่ตองนั้น เป็นไข้ตายบ้าง
 เป็นไข้ตายบ้าง เป็นไข้ตายบ้าง อย่างนี้จะพึงเป็นที่แน่นอนได้อย่างไร
 ในเรื่องสถิติออกประการหนึ่งจังหวัดพิจิตร เป็นไซ้ขี้ผึ้งตายไม่น้อย โดย

คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครอย่างละคนละคน... คน... ของอพยพครอบครัว
ครัวทั้งบ้านทั้งช่องหนีไปนอน... แล้วจากสถิติที่รัฐบาลทราบมาว่า ไซ้
จับสันมันน้อยนั้น... ข้าพเจ้ายิ่งซีงใจอยู่... ข้าพเจ้าขอทราบว่ารัฐบาลจะ
กรุณาช่วยส่วนเพื่อช่วยเหลือราษฎรในจังหวัดพิจิตรจะได้อะไรหรือไม่

พ.ค. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย: ได้ตอบแล้วว่า การช่วยเหลือนั้น เราทำเฉพาะเท่าที่โรค
ระบาด และเมื่อมีสถิติคนตายสูงสำหรับจังหวัดพิจิตรนั้น เรียกว่าเป็น
เกณฑ์รวมค่าสำหรับที่มีสถิติเป็นโรคระบาดไซ้จับสัน และจังหวัดซึ่ง
มีไซ้จับสันระบาดอยู่สูงนั้นได้แก่จังหวัดเชียงใหม่เป็นต้น ซึ่งมีสถิติคน
ตายถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเรียกว่าเป็นเกณฑ์สูง เราจะต้องช่วย
เหลือก่อน แต่อย่างไรก็ตามในข้อเท็จจริง เรื่องสถิติที่ท่านผู้แทนได้
ถามมาเมื่อก่อนโดยทว่า ปรากฏว่ามีหลายชั้นกัน ไซ้ หรือไซ้ หรือ
ไซ้อะไรต่าง ๆ ก็อยู่ในพวกที่ กินกะโหลกทากระโหลก ก็พอไปได้ เรียกว่า
เป็นสถิติที่กว้าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ท่านซึ่งใจในการที่จะให้ทำการ
ช่วยเหลือนั้น ข้าพเจ้ารับรองว่าจะดำเนินการสั่งเสียให้สังเกตดูว่า ถ้า
มีรุนแรงก็จะให้ช่วยเหลือ

ประธานสภา: กระทั่งข้อไปของนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เรื่อง
การชลประทานในจังหวัดพิจิตร

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ ดังต่อไปนี้ รัฐบาลมีนโยบาย

การก่อสร้างสะพานในบริเวณที่ที่ควรสร้าง จะคิดต้นทุนเมื่อใด จะ
แล้วเสร็จเมื่อใด เมื่อเสร็จแล้วจะเป็นประโยชน์แก่การทำนามากน้อย
เพียงไร

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบว่า
การชลประทานในจังหวัดพิจิตรนั้น ทางกรมได้วางนโยบายการช่วยเหลือ
ประชาชนในประเภทการชลประทาน ทั้งที่ซึ่งเป็นงานขนาดกลาง และงาน
ขนาดเล็กก่อน โดยกำหนดให้คณะกรรมการจังหวัดและคณะกรรมการ
อำเภอเป็นผู้ชักนำและควบคุมในการจัดสร้าง สำหรับงานขนาดกลาง
นั้น กระทรวงเกษตรธิการช่วยออกเงินจำนวนหนึ่ง สมทบช่วยเหลือ
ในการจัดซื้อเครื่องอุปกรณ์ ในการสร้างให้ตามที่จำเป็น และได้ช่วย
ติดต่อไปหลายแห่งแล้ว เท่าที่ได้ช่วยเหลือโดยวิธีนี้ ปรากฏเป็นผลดี
แก่ชาวลีกร ในท้องถิ่นพอสมควรแก่สภาพการอยู่แล้ว ส่วนการชล-
ประทานขนาดใหญ่ซึ่งเป็นหน้าที่ของกรมชลประทานที่จะดำเนินการนั้น
ติดตามยังไม่ได้ทำการสำรวจตรวจสอบพื้นที่ในจังหวัดนี้ จึงยังไม่อาจ
ชี้แจงแผนการให้ทราบได้

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร): ข้าพเจ้าขอทราบเรื่อง
ติดตามต่อไปว่า รัฐบาลจะกรุณาชี้แจงให้ทราบได้ใหม่ว่า จำนวน
เงินที่ส่งไปจ่ายสมทบในจังหวัดนี้ กระทรวงเกษตรธิการได้จ่ายไปแล้ว
เป็นจำนวนเงินเท่าไร

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี: เงินที่ไปส่งไปช่วย
ก่อสร้างแล้วมีประมาณดังนี้

พ.ต. หลวงเซ่งศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้

๑. การช่วยเหลือการทำนาของราษฎรนั้น รัฐบาลได้เอาใจใส่ให้สิ่งจำเป็นไปยัง คณะกรรมการจังหวัด ให้คณะกรรมการจังหวัดคอยมีกระทรวงช่วยเหลืออยู่แล้ว ถ้าปรากฏว่าท้องที่ใดมีการทำนาเสียหายเนื่องจากอุทกภัยกัก หรือขาดแคลนน้ำกัก คณะกรรมการจังหวัดโดยราษฎรมักจะร้องเรียนรายงานขอความช่วยเหลือ ซึ่งรัฐบาลก็ได้จัดส่งเจ้าหน้าที่และเครื่องมือไปช่วยเหลือตามควรทุกแห่งไป โดยเฉพาะจังหวัดในภาคอีสาน ปรากฏว่ามีจังหวัดมหาสารคามเท่านั้นร้องขอให้ช่วยเหลือ และรัฐบาลก็ได้จัดส่งเจ้าหน้าที่และเครื่องมือไปช่วยเหลือแล้ว นอกจากนี้ไม่ปรากฏว่ามีจังหวัดใดร้องขอความช่วยเหลือมา

๒. กระทรวงมหาดไทยได้ขอตั้งงบประมาณ เตรียม เพช การ น อยู่แล้ว

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์): ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า มีเฉพาะจังหวัดมหาสารคามเท่านั้นที่ร้องขอให้ช่วยเหลือ ส่วนจังหวัดอื่นไม่ร้องขอนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยไม่ได้ส่งเสบียงส่วนผู้ยั้งหรือ

พ.ต. หลวงเซ่งศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ได้วางระเบียบไว้แล้ว เขาควรจะรายงานมา ถ้าให้ตามนั้นเขารายไปก็จะเห็นถาวรลำบาก

ประธานสภาฯ: กระทบข้อไปของชุมนุมกุลประชากร เวียงข้าว
นรชายข้าวก้ากว่าราคาตลาด

ขุนอนุคตประชากร (นครสวรรค์): ข้าพเจ้าขอคงกระทูถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการถึงข้อไปนี้ รัฐบาลมีนโยบาย
ที่จะช่วยเหลือ ชาวนาให้ทราบราคาข้าวในตลาด เพื่อจะได้มีโอกาส
ขายข้าวให้ ได้สมควรอย่างไร และคำวิจะขยายการแผนนี้ไปอย่างไร

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ
การ: กระทรวงเศรษฐการขอตอบถึงข้อไปนี้ เวลานี้รัฐบาลได้ ให้ชาว
นาได้ทราบราคาข้าวอยู่แล้ว คือ

๑. ได้ส่งราคาข้าวในตลาดกรุงเทพ ฯ ไปยังท้องที่ต่าง ๆ ทาง
โทรเลขทุกวัน และให้ทางจังหวัดและอำเภอทราบ ราคาข้าวจะต้องยึด
ไว้ตามที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขและที่ชุมนุมชน

๒. ได้ประกาศราคาข้าวของท้องที่ต่าง ๆ ทางวิทยุกระจายเสียง
ทุกวัน

๓. ได้ พิมพ์ราคาเหล่านี้ลงในหนังสือข่าวสินค้าของกรมพาณิชย์
ส่งไปยังอำเภอต่าง ๆ สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง เพื่อโฆษณาเผยแพร่ให้ราษฎร
ทราบ ส่วนที่จะขยายการนี้ให้ ได้ผลดียิ่งขึ้นนั้น เวลานี้รัฐบาล
กำลังดำเนินการตั้งเครื่องวิทยุกระจายเสียงแบบสาธารณะในต่างจังหวัด
ทุกชน ซึ่งเมื่อเสร็จแล้วก็ได้ประกาศราคาข้าวให้ราษฎร ทราบทั่ว
ถึงกันยิ่งขึ้น ก็ยได้ตั้งซคเครื่องวิทยุกระจายเสียงขนาดใหญ่ถึง ๑๐๐

ก็ใคร่จะบอก... ภาวดีแต่มีเรื่องขี้แอม... ภาวดีแต่มีเรื่องขี้แอม...
ราคาถูก ๆ จะได้อื่นแทนที่ราคาจากรไทย... ภาวดีแต่มีเรื่องขี้แอม...
ทั่วไปทั้งราชอาณาจักร

ขุนอนุกุลประชากร (นครสวรรค์): ข้าพเจ้าขอตั้งข้อไปอีก
ว่า ความที่ไปประกวดและขายนั้น ข้อเท็จจริงไม่เคยทั่วถึงกัน อยาก
เรียนถามว่า ถ้าส่งไปให้ตำบลต่าง ๆ ให้ ได้ทั่วถึงกันโดยส่งทาง
อำเภอและพิมพ์แจกไป จะได้อหรือไม่

พ.อ. พระวิภักดิ์บัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ
การ: ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่า ทางอำเภอเราได้ส่งไปในอำเภอที่มีการ
ค้าขายข้าวมากแล้ว ก็ได้ส่งไปแล้วทุกอำเภอ และอำเภอที่จะยังมีค
ราคาข้าวไว้ในที่ชุมนุม ถ้าอำเภอใดไม่ได้ทำก็ขอให้ท่านออกมา

ประธานสภา: กระทู้ข้อไปของขุนอนุกุลประชากร เรื่องช่วย
เด็กชานาผู้ยากจน

ขุนอนุกุลประชากร (นครสวรรค์): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการตั้งข้อไปนี้ คือ

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าชาวนาเป็นผู้ที่นำเอาข้าวกับมีของตนเอง
แต่บางครั้งมีข้าวไม่พอบริโภค ต้องไปซื้อหรือยืมผู้อื่นด้วยราคาแพง
กว่าราคาที่ตนได้ขายไป รัฐบาลจะมีนโยบายแก้ไขอย่างไรบ้างหรือไม่
๒. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ความจนทำให้ชาวนาค้างกู้เงินและ

โดยมีผลทำให้ได้ผลดีกว่าสัญญาที่ได้โดยปกติ

เพราะความซื่อสัตย์ รัฐบาลจะสนับสนุนโดยอย่างไรบ้างหรือไม่

๓. การทำนาไม่ไถ่ผล เพราะน้ำน้อย ไร่ข้าง น้ำมาก ไร่ข้าง

และกรมชลประทานก็ยังขยายไปไม่ถึง รัฐบาลจะสนับสนุนอย่างไรบ้างหรือไม่

เพื่อช่วยชาวนาในท้องที่ที่กล่าวมาอย่างใดบ้างหรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบดังนี้

๑. รัฐบาลได้ทราบและจัดการอยู่แล้ว คือได้เคยส่งไปยังจังหวัด

ต่าง ๆ ขอให้กรมการป่าเถื่อน กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ช่วยชักชวน

แนะนำชาวนาในเขตท้องที่ของตนให้เก็บพันธุ์ข้าวปลูกไว้สำหรับหว่าน

ไถ่ ๓ หน และเก็บข้าวบริโภคไว้สำหรับครอบครัวก่อน ข้าวที่เหลือจาก

นึ่งควรรขาย ถ้าชาวนาเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำแล้ว ก็คงจะ

ไม่เกิดกรณีในเรื่องนี้แน่นอน และถ้าหากผู้แทนราษฎร ร่วมมือกับ

รัฐบาลช่วยแนะนำชักชวนชาวนาในจังหวัดของตนด้วย ก็คงจะได้ผล

ยิ่งขึ้น ข้อสำคัญสำหรับเรื่องชาวนาจำต้องช่วยตัวเองด้วย คือเชื่อถือ

และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่

๒. รัฐบาลได้มีนโยบายช่วยเหลือนักชาวนาที่ยากจนและได้ดำเนินการ

การอยู่แล้ว คือได้เบ็ดเสร็จกรมประเภทหาทุนชนในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ

แล้วรวม ๑,๓๘๐ ล้านบาท และจะไปขยายการสหกรณ์ ให้แพร่หลาย

ยิ่งขึ้นต่อไป และปรากฏว่าเมื่อใดที่จัดสหกรณ์ประเภทชน ในท้องที่

ใด ได้ทำให้สหกรณ์ออกเงินกู้ ในท้องที่นั้นผลคงอยู่ในอัตราที่สมควร

๓. รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือชาวชนวนในท้องถิ่นที่ยังไม่สามารถ
 ระจัดการชลประทานใหญ่ได้นั้น ด้วยการชลประทานขนาดกลางและ
 ขนาดเล็กไปก่อน คือการชลประทานขนาดกลางได้แก่การชลประทาน
 ซึ่งมีพื้นที่ที่จะได้ประโยชน์เพราะตำบลหรือหมู่บ้านหนึ่ง และการ
 ก่อสร้างไปตัดคลองของบรรดาหมู่บ้าน งานประเภทนี้ตกเป็นหน้าที่
 ของราษฎรที่จะได้ประโยชน์ร่วมกันนั้น รวมทุนรวมแรงกันจัดทำ
 โดยมีคณะกรรมการอำเภอหรือคณะกรรมการจังหวัดเป็นผู้นำและควบคุม
 และทางการช่วยเหลือออกเงินจำนวนหนึ่งตามความเห็นสมควรเพื่อชด
 เครื่องอุปกรณที่จำเป็นให้ การชลประทานขนาดเล็กได้แก่งานที่ลด
 ทุนจากขนาดกลาง ให้เป็นหน้าที่ของราษฎรผู้ที่จะได้ประโยชน์
 รวมทุนรวมแรงกันจัดทำ โดยมีคณะกรรมการอำเภอหรือคณะกรรมการ
 จังหวัดเป็นผู้นำและควบคุมงาน

ขุนอนุกุลประชากร (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอซักข้อไปว่า
 รัฐบาลขอว่า ได้ให้นายอำเภอแนะนำและช่วย ทำการแนะนำให้
 ราษฎรเพื่อเก็บรักษาพันธุข้าวไว้นั้นก็เป็นความจริง แต่ถ้าหากว่าประ
 ชาชนยากจนเขาจำเป็นจะต้องขายข้าวและไปซื้อ แลกเปลี่ยนอย่างนี้
 เพราะไม่มีเงินจะใช้ เพราะความจนดังนี้ รัฐบาลจะช่วยเหลือแก้ไข
 อย่างไรได้บ้างในเรื่องความจน

ประธานสภา : ท่านถามใหม่สี่ท่าน ท่านจะไปร้องทุกข์อย่างไร
 ได้ ท่านต้องตั้งคำถามขึ้น ถามมาใหม่ อย่าอธิบายชี้ท่าน

ขุนอนุกุลประชากร (นครสวรรค์) : เพราะประชาชนขาดจน
อยู่แล้ว เราได้แนะนำแล้วก็ไม่ทำอะไร เพราะฉะนั้นรัฐบาลมันโยนมา
ที่จะช่วยเหลืออย่างไรได้บ้าง และสหกรณ์ ก็ยังไม่ขยายไปถึง

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี : วัตถุประสงค์ที่รัฐบาลจะช่วยเหลือ
ให้สหกรณ์การเกษตรเป็นต้นสำคัญ ส่วนการสหกรณ์นั้น
พยายามจะขยายไปให้ทั่วอยู่แล้ว ส่วนในรูปอื่นทางการได้แนะนำให้
ราษฎรขยันขันแข็งในการ ทำงานขอให้เวลาว่างเสีย ไปโดยเปล่าประ-
โยชน์ เข้าใจว่าถ้าหากราษฎรได้ขยันขันแข็งได้ ใช้เวลาที่ว่างเปล่าแล้ว
ก็คงจะมั่นคงความยากลำบากลงก็จะเห็นได้

ขุนอนุกุลประชากร (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอคัดข้อไปอีก
ว่า เวลาสหกรณ์ก็ยังขยายกันไปไม่ถึง สำหรับจังหวัดนครสวรรค์
จึงขอถามว่าเมื่อไรจะขยายไปถึงนครสวรรค์ เพราะประชาชนเดือดร้อน
และยากจนอยู่

ประธานสภา : ท่านไม่ได้ถามในเรื่องสหกรณ์นี้ท่าน มันนอก
เรื่อง ตามในกระทู้ของท่านซี

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี : ก็เพราะข้าพเจ้าตอบ
ว่าขยายสหกรณ์ ๆ ย่อมมีการเกี่ยวพันกันอยู่

ประธานสภา : ที่ท่านรัฐมนตรีตอบนั้น ก็เพื่อจะให้ท่านพอใจ
หนักก็ตอบมากไปแล้ว ท่านคงทำตามมาถามใหม่ดีกว่า ประเดี๋ยวถ้าหาก

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้

ตามทนายหาบการรัฐมนตรีคงเคยไปปรึกษารัฐบาลมีนโยบายให้ชาวนาไทย
เข้าทนายของกระทรวงการคลังและสำนักพระคลังข้างที่ ตลอดจนทนายที่
กรมการจังหวัดด้วย โดยให้ราษฎรเข้าโดยตรงหรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ:
ตอบ: รัฐบาลชดชดชดชดนี้ รัฐบาลมีนโยบายอย่างหนึ่งที่จะให้ชาวนาไทย
เข้าประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง การที่จะขอเข้ามาโดยตรงจากรัฐบาล
เพื่อปลูกฝังฐานะให้ เป็นมั่นคง และ ให้ เป็นหลัก ประกันค่าเช่าด้วย
นั้น ทางการยื่นคำร้องพิจารณาอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ: ทมควรระงะที่ uto ไปขอให้ พิจารณาร่างพระ
ราชบัญญัติสวัสดิภาพหนี้ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาลซึ่งคงมา
แต่คราวก่อน ผู้ใดจะคัดค้าน

๒๖.๐๔ H.

นายพัน สพรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): ร่างพระราช
บัญญัติตามที่คณะรัฐบาลวางหลักไว้ ๓ ประการ และเมื่อได้เสนอเข้า
มาแล้ว ก็พยายามที่จะทำการไกล่เกลี่ยกับสภาผู้แทนราษฎร และได้
แสดงถึงเหตุการณ์ที่จะได้ผ่อนผันให้ เป็นอย่างมาก ความที่ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ อภิปราย ชำแจงมาแล้วเมื่อ คราวที่
แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจเป็นอย่างยิ่งในความผ่อนผันของท่าน แต่
ว่าก็ยังมิในบางกรณี ที่จะยื่นกรร เกอกรอน แก่ประชาชน อยู่อีกเป็นส่วน

มาก จึงขอประทานศักดิ์กันว่า หลักรัตนวงศมณฑล ๗ ประการนั้นส่งเสีย
 ไปว่าจะไม่ได้ผลภาคภูมิตามที่ใดเขียนไว้ และก็ยังไม่ต้องมาที่จะด้วย
 คุ้มครองให้ ถึงขนาด เพราะเหตุว่าการคุ้มครองกรมเสนาบดีที่ตัวพาหนะ
 โดยทางที่บังคับให้ ไปทำตัวพิมพ์รูปพรรณนั้น จึงอยู่ ทรัพย์ สันติ
 หาก ว่า มี กรรมสิทธิ์ เป็น หลักฐาน เป็น เอกสาร แลตั้งแจ้ง สัตก ก็น่าจะ
 พิสูจน์กันได้ง่าย แต่ว่ามันถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะบังคับเช่น
 โดยทั่ว ๆ ไปหรือว่าเพราะเหตุใดข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ในขณะนี้ สำหรับการ
 ที่จะ บังคับให้ประชาชนนำสัตว์พาหนะ มาจดทะเบียนเพื่อให้ ได้รับการ
 คุ้มครองเสนาบดีที่เสมอกันนั้นยังไม่เป็นการสมควร เพราะข้อมเป็นที่
 วิตกรอนันต์ ๆ ไปแล้วว่าสัตว์พาหนะเป็นของบุคคลประเภทไหน เป็น
 ของบุคคลประเภทเพาะปลูก บุคคลพวกนี้เวลานี้ได้ รัย ความยากจน
 ฐานอยู่ในความคับแค้นอย่างแสนสาหัสกว่าใด แล้วอย่างคราวหรืออย่าง
 ทำนองบางท้องถิ่นถึงกับไม่มีอะไรจะรัยประทาน และตามที่ใดเคยปรากฏ
 กับรัฐบาลและ ปรากฏกับ กระทรวงมหาดไทย แล้วว่ามี ผู้ที่ร้องขอข้าว
 รัยประทาน ขอข้าวทำพันธุ์ปลูก รัฐบาลชุดนี้ได้ ให้ความกรุณาแก่
 ประชาชนผู้ เป็นชาวนาเป็นอย่างดียิ่งตาม ประมวลรัษฎากร ซึ่งนั่นหมาย
 ความว่าเราจะได้ผ่อนผันขั้นเทาให้แก่ประชาชนให้ปลุกปล่องไปในยาม
 คับขัน ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีใครจะโต้เถียงในข้อนี้ แต่ข้าพเจ้าสังเกต
 ดูในกาลต่อ ๆ มา นับแต่ประมวลรัษฎากรได้ยกเลิกไปแล้ว และได้ รัย
 การยกเว้นในการเสียภาษีอากรเป็นส่วนมาก เวลานี้ราษฎรมี ความ

ปล่อยให้สมเด็จพระราชินีเสด็จไปทอดพระเนตรดู และทรงถามถึงพระ
 ราชบัญญัติอื่น ๆ เรียบเรียงภาษาเล็ก ๆ น้อย ๆ เรื่อย ๆ มาเช่นนั้น ผลคือได้
 รัยในคราว ถูกรณในทางหนึ่ง มันก็ จะไปไหนอีก ทางหนึ่ง ทรงพระราช
 บัญญัติสัตว์พาหนะนั้นเช่นกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเราจะไปบังคับให้ราษฎร
 ทุกคนมาจดทะเบียนเช่นนั้น ก็เท่ากับว่าเรา ยอมเสียไปใน ทางหนึ่ง และมา
 เก็บเรียกเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง แต่ก็เป็นถ้าหากว่าลงคราวจำเป็นที่จะ
 ต้องทำเช่นนั้น ในเวลาที่ยานเมืองกำลังขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นความจำเป็น
 เหมือนกัน แต่เวลานี้รวมความจำเป็นอะไรที่จะมาเพิ่มภาระหรือเก็บ
 ภาษีให้มากจนเช่นนั้น เราได้คิดไปหยอก ๆ เราได้เห็นความยากจนของ
 ประชาชนแล้วจึงยกเว้นให้ ยังไม่ทันที่เขื่อนมากเรียกเก็บยกทั้ง ๆ ที่
 ยังไม่มีความจำเป็น การที่จะบังคับให้ราษฎรไปทำตัวพิมพ์พรรณนั้น
 จริงอยู่ในร่างพระราชบัญญัติจะได้ ลดเงินค่า ธรรมเนียมให้ ลงเป็นกึ่ง
 หนึ่งก็ตาม แต่ถ้าหากว่าเทียบกับพระราชบัญญัติเก่าแล้วยังบังคับโดย
 ทั่วถึง เพราะฉะนั้น ในจำนวนเงินที่ลดลงและบังคับโดย ทั่วถึงเช่นนั้นก็
 ย่อมจะต้องเพิ่มขึ้นโดยไม่คิดของสงสัย เกือบร้อยจริงแต่ได้มาก แต่เดิม
 เดิมจริงแต่ได้น้อย เพราะเหตุว่าใช้ว่าให้ราษฎรใช้ทุกยพันธ์ ว่า
 สัตว์ ไก่ใช้ลากเข็นได้แล้วก็ให้ ไป จดทะเบียน ตามพระราช บัญญัติ สัตว์
 พาหนะ เพราะฉะนั้นในเวลานี้ข้าพเจ้าจึงขอกราบเรียนต่อ สภาฯ ที่
 เคารพว่ายังไม่สมควรที่จะขยคนนัก ปล่อยให้เข็นไปตามเดิมก่อน

ในเรื่องกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะนั้น ถึงแม้ว่าเรายังไม่มีเอกสาร

ในประการที่สามคือผู้พิพากษา และเสนาบดีผู้พิพากษา กับผู้พิพากษา และ
 ข้าออกครึ่งหนึ่งว่า ผู้แทนราษฎรเราได้ มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า เราจะไม่
 พยายามรบกวนให้กระทำการเกิดขึ้นโดยสิทธิของชาวเราผู้เข้ามาเงินให้เงินเกิน
 ไปนัก เท่าที่รัฐบาลได้โอนมันมาในคราวประมาณรัชกาล ในเรื่อง
 ภาษีต่างๆเมื่อคราวก่อนนั้น ราษฎรก็ได้ส่งเสียรัฐบาลและเสนาบดีกันอยู่
 แล้ว แต่นั่นมีพระราชบัญญัติห้ามหยุมหยิมเรียกเก็บภาษี แล้วต่อไปก็มี
 ภาษีหยุมหยิมเช่นมากมาย เพราะฉะนั้นจึงขอว่าในฐานะปัจจุบัน
 นี้ ผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้นคือชาวเรา ทมควาย ซึ่งยัง
 ไม่มีฐานะบริบูรณ์พอที่จะบังคับกันในเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นควรว่าควรระ
 ราชไว้ก่อน เมื่อชาวเราไม่มีฐานะดีและมีเงินทองพอที่จะจดทะเบียนได้
 แล้ว นั่นแหละจึงจะเป็นการสมควร เวลานี้ก็ทราบอยู่แล้วว่ามีหลาย
 จังหวัดที่ราษฎรร้องขอช้าเกินมากไม่ได้ เพราะฉะนั้นเขาก็จำเป็นต้อง
 ต้องกันไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น เมื่อเช่นเช่นนี้ฐานะของเราจะเป็นอย่างไร
 ข้าพเจ้าคิดว่า ในฐานะที่เราเป็นผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ แล้ว คงไม่
 อยากจะทำกฎหมายบังคับแก่ประชาชนเลย ในเมื่อบ้านเมืองยังไม่
 บริบูรณ์พอที่ราษฎรจะเสียภาษีอากรให้ เราจะมองไปในแง่สะดวก ความ
 จริงมีตัวอย่างพร้อมเป็นเครื่องแสดงสิทธิของทรัพย์สิน เมื่อนำไปสวมกัน
 เข้าแล้ว ก็อาจจะพิสูจน์ได้ทันทีว่า กระบอควนเงินของ นาย ก. หรือ
 นาย ข. แต่ว่าถึงเวลาสมควรแล้วหรือยังในการที่จะทำเช่นนั้น ข้าพเจ้า

เห็นควรระบิลยอ เวลาเมื่อแรกขึ้น ๑๐๐๐ เพราะพระ
พระนงเห็นวาทสภานี้ยังไม่ควรระบิลยอ

๑๖.๑๗ H.

พระยาศิวธรรมราช (สังขลา) : ข้าพเจ้าขอสารภาพว่าข้าพเจ้า
ไม่เข้าใจว่ามีเหตุผลอย่างไรที่สภานี้ไม่ควรระบิลยอแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้หลักการ
แห่งพระราชบัญญัติสภานิติบัญญัติใช้เวลา ๓๙ ปีแล้วจนหมด
เหมือนกันในส่วนสำคัญทุกอย่าง ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้
หลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ควรระบิลยอได้แล้ว สภานี้ก็ควร
ระบิลยอพระราชบัญญัติสภานิติบัญญัติเก่าเสียแต่ก่อนแล้ว ตามความคิด
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อว่าสมาชิกผู้แทนราษฎรทั้งหลายยังเห็นว่าพระ
ราชบัญญัติสภานิติบัญญัติเก่ายังเป็นของจำเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นทาง
ที่จะช่วยกันแก้ไขสิ่งที่บกพร่องอยู่นั้นให้ดีขึ้น ก็เป็นทางที่ควรระบิล
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และไปแก้ไขข้อบกพร่อง
บัญญัติแก้ไขในสิ่งที่เห็นว่าเป็นการหนัก และเป็นภาระลำบากแก่ราษฎร
และรัฐบาลก็ควรรับรองแล้วว่า ถ้าสิ่งใดที่กรรมการเห็นว่าจะเป็นการ
รุนแรงแก่ราษฎรก็พร้อมที่จะแก้ไขให้ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเห็นทาง
ไม่ระบิลยอ ก็เท่ากับว่าเราจะไม่แก้ไขสิ่งที่บกพร่องอยู่นั้นให้
ดีขึ้นจริงอยู่ มีข้อสำคัญตามร่างพระราชบัญญัติใหม่บางประการ

ซึ่งเรารู้ว่า... เราจะเป็นบุตรสาวของพระเจ้า... แต่สิ่งที่มีชาว...
 เจ้าคิดว่าเขนซอกเกี่ยวข้องกับความละเอียด เช่นการที่พระราชบัญญัติ...
 บังคับไว้ว่าให้ราษฎรนำสัตว์ตัวเมียมาจากทะเลเขนที่ห้าเขตภายใน ๓๐ วัน
 ในกรณีที่ทำขดโคอยู่ไกล ๆ ถ้าทะเลก็อาจ จะนำมาจากทะเลเขนใต้ สะดวก
 แต่ถ้าราษฎรที่อยู่ไกล ๆ ก็อาจนำมาได้ยาก และทั้งเวลานี้ราคาสัตว์
 พาหนะก็ตกต่ำ เพราะจำหน่ายสัตว์ ไปต่างประเทศไม่ได้ ในเรื่องอย่าง
 นั้นรัฐบาลอาจจะได้ผ่อนผัน ให้มีการสำรวจจดทะเบียนสัตว์ โดยเกินออก
 ตรวจความตำบลต่าง ๆ

ในส่วนกำหนดวันที่บังคับให้ราษฎร นำมาจากทะเลเขนภายใน ๓๐
 วันท่ามกลางนั้น เราอาจจะขอแปรญัตติแก้ไขเป็นการให้ ไปจดในตำบล
 ก็ได้ ส่วนอัตราค่าธรรมเนียมรัฐบาลก็ได้ตกลงว่าแก้แล้ว แต่ข้าพ
 เจ้าคิดว่า อาจจะตกลงได้ ในกรณีอย่างนี้ รัฐบาลไม่สมควร จะมุ่งหวัง
 เอากำไรสิ่งใดเลย เพียงแต่ว่าคุ้มทุนแล้วก็เป็นพอ จะได้ เป็นการบำรุง
 การกสิกรรมไปในตัว เพราะฉะนั้นรวมความว่าในข้อที่ข้าพเจ้ากล่าว
 แล้วซึ่งอาจจะเป็นการลำบากแก่ราษฎรนั้น หากใช้เช่นข้อที่เกี่ยวกับ
 หลักการไม่ เป็นข้อที่เกี่ยวข้องด้วยรายละเอียด ซึ่งเราควรจะไปแปรญัตติ
 กันในชั้นกรรมาธิการ

สัตว์พาหนะมีโคกระบือเป็นต้น เป็นกำลังสำคัญของราษฎร เป็น
 กำลังในทางที่ราษฎรจะใช้ ในทางทำการกสิกรรม เป็นกำลังในการที่
 ราษฎรจะเอาไปใช้เลี้ยงหมูฮาดกร และจะใช้ ในรายอื่น ๆ และเป็นกำลัง

๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

๖๒๒ ๖๒๒

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (แม่ช้อยงต๋อน) : ความจริงร่างพระ
 ราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าได้เอาใจใส่อยู่แต่แรก ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับร่างกฤษฎีกา
 สภาฯ ยี่สิบ เรื่องนักเคยเข้ามาสู่สภาฯ ทนหนึ่งแล้ว ก็ตกไป สำหรับ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นพ้องกับฝ่ายผู้สนับสนุน ก็
 ท่านเจ้าคุณแห่งจังหวัดสงขลา ก็ว่าร่างเก่าก็ร่างใหม่มีหลักการ
 เหมือนกัน แต่ว่าที่เหมือนกันโดยแท้ันนี้อยู่ในข้อหนึ่ง การคุ้มครอง
 กรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะ กับข้อ ๓ การขังนกการลัดสัตว์พาหนะ และ
 ข้อ ๓ นั้นไม่เหมือนกัน คือฝ่ายรัฐบาลต้องการจะลดค่าธรรมเนียมลง
 ๓ วันแล้วนั้นก็คิดว่า การคุ้มครองกรรมสิทธิ์จะเป็น
 ไปได้หรือไม่ จะมีผลได้เพียงไร แล้วก็ถกข้อหนึ่งก็คิดว่า จะเป็นการ
 ขังนกการลัดสัตว์ ใดเพียงไร ซึ่งมีผู้พักอยู่มากแล้ว ส่วนมากฝ่าย
 บ้านก็เห็นว่า การคุ้มครองก็มีในเรื่อง เช่น การซื้อขายและโอน
 กรรมสิทธิ์อะไรเหล่านี้ และฝ่ายบ้านเห็นว่า การขังนกการลัดสัตว์ น
 เป็นการขังนกไม่ได้เลย จึงขอยกเอาคำที่ฝ่ายบ้านได้ค้านไปแล้วมา
 เป็นข้อสนับสนุนข้อหนึ่ง แต่ถ้านถ้านเราจะไม่รับหลักการแห่งร่างพระ
 ราชบัญญัตินี้เสียเลย ก็ยังรู้สึกเสียตายในหลักการข้อ ๓ อยู่ ข้าพเจ้า
 ขอปรองดองกับรัฐบาล

ประธานสภาฯ : ท่านไม่ต้องปรองดอง จะเสนออย่างไรก็ได้ไป

นายบุญทึ่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน) : ยี่สิบ ๑๙๕๕

ปรของของ

ประธานสภาฯ : ยี่สิบ ต้องสนับสนุนชี้ท่าน

๑๖.๒๕ น.

นายเต็ก กังตานนท์ (กาญจนบุรี) : ร่างพระราชบัญญัติ
 สัตว์พาหนะนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยในอภิปรายซึ่งว่าสภาฯ นี้ควรจะ
 รับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ ข้าพเจ้าอยาก จะให้ ช.แจ้งให้สภาฯ นี้ทราบว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ มีสมาชิกมากท่านรวมทั้งข้าพเจ้าด้วย มีความ
 สนใจอยู่ และส่วนหนึ่งนั้นได้เข้าช.ออก ร้องเรียนไปยังนายกรัฐมนตรี
 เพื่อขอเจรจาเป็นกรณีภายในก่อนที่สภาฯ นี้จะไต่รับหลักการ และใน
 ที่สุดกระทรวงมหาดไทยก็ได้เชิญผู้ทรงเรียนไปเจรจากับกระทรวง
 มหาดไทย ผลแห่งการเจรจากันนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทยได้ตกลงไว้ ในวันก่อนแล้ว แต่ว่ายังมีข้อความที่ข้าพเจ้าควร
 จะให้ ช.แจ้งเพิ่มเติมขอท.เป็นสาระสำคัญ ซึ่งสมาชิกผู้ม.เกียรติทั้งหลาย
 รวมทั้งตัวข้าพเจ้ามีความสนใจอยู่เป็นอย่างมากคือ ข.บัญญัติว่าด้วย
 การนยอายุของสัตว์ ซึ่งข้าพเจ้าและสมาชิกทั้งหลายเห็นว่ายังไม่ถึงเวลา
 ที่ควรจะบัญญัติไว้ เมื่อได้ ไปเจรจากับกระทรวงมหาดไทยแล้ว พวก
 ข้าพเจ้าและเพื่อนสมาชิกก็ได้พยายามที่จะให้ ช.ร้องให้ รัฐมนตรี กระทรวง
 มหาดไทยเลิกข.บัญญัติอันนี้เสีย แต่ว่าทางกระทรวงมหาดไทยก็
 ข.ยืนยันในเหตุผลอยู่ว่า จะต้องบัญญัติในเรื่องอายุของสัตว์เอาไว้ และ

ในที่สุดการกระทำครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ขออภัยว่า การข่มขืนครั้งก่อนนี้
 การกระทำของมหาดไทยยังยืนยันในเรื่องหลักฐานของสัตว์ไว้ คิดแล้ว
 ข้าพเจ้าก็ขออภัยขอแก้ ให้ให้ เห็นว่า ถ้าสัตว์ตัวเมียซึ่งยังมิได้จับขัง
 และใช้ทำงานแล้ว ก็ขอให้ได้รับยกเว้น ในที่สุดท่านรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ปรึกษากับเจ้าพนักงานฝ่ายสัตว์พาหนะ
 ของท่าน และในที่สุดท่านก็ไม่ยินยอมด้วยตามคำขอของอันนี้ แต่ถึง
 กระนั้นก็ดี ท่านก็ได้พยายามที่จะทำความปรานีประนอม คิดว่าท่านได้
 ลุกคำกรรมเมื่อตัวพิมพ์สัตว์พาหนะในกรณีที่เป็นสัตว์ตัวเมียลงมา
 ครองหนง

เหตุผลที่ข้าพเจ้าคิดว่า สภาควรระงับหลักฐานก็คือว่า ถ้า
 ใช้ว่าข้าพเจ้าจะคิดว่า กฎหมายสัตว์พาหนะทั้งฉบับเป็นส่วนที่พอแล้ว
 ไม่ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายยังมีความข้องใจอยู่
 ในเรื่องหลักเกณฑ์อายุของสัตว์พาหนะก็ดี หรือว่าท่านรับรองว่าในเรื่อง
 หลักเกณฑ์อายุของสัตว์ควรจะแก้ไขบัญญัติไว้ แต่ว่าควรจะแก้ไขแก้ไขให้
 มัชยทบทวนว่าสัตว์ตัวเมีย ซึ่งยังไม่ได้ใช้งานนั้น ควรจะได้รับการ
 ยกเว้นไม่ต้งมาจดทะเบียนทำตัวพิมพ์รูปพรรณ ถ้าหากว่าท่านผู้
 เกี่ยวต

ประธานสภาฯ ท่านผู้สนับสนุนไปหาเรื่องไม่ใช่สนับสนุน
 เอาแต่เหตุผลสมควรๆ ไปเล่าเรื่องอะไรให้ยาว คนเบื่อเต็มทีแล้ว ขอให้
 สรุบทนอย

นายเด็ก กังคานนท์ (กาญจนบุรี): ถ้าหากว่าท่านผู้

ภรรยาของพี่สาวเห็นว่าหลักการที่ข้าพเจ้าทำซึ่งไร และเพื่อสมมติแห่ง
หลายซึ่งใจนกวระไกรนี้ ไชแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าสภาพนี้กวระไกรนี้
หลักการ และเราจะไปแก้ไขปฏิบัติในชั้นกรรมาธิการ ซึ่ง
ข้าพเจ้ากับนายทงรวมมือด้วย

๒.๒๘ ๓.

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) : ร่างพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้า
ขอจะขอร่างคือรัฐบาลในเรื่องกำหนดขายสัตว์ที่ของขังคณน ถ้าหาก
ว่าวันสัตว์ควเมยแล้วก็จะเป็นการที่หมดปัญหาไป ปัญหาที่ใดโดยกัน
ในเรื่องสัตว์ควเมยเป็นสำคัญ เพราะเหตุว่าการเลี้ยงสัตว์ควเมยนั้น
โดยมากไม่ได้ใช้ใช้งาน เลี้ยงไว้ทำพันธ์ เราใช้ใช้งานเพราะสัตว์ควผู้
ที่เลี้ยงสัตว์นั้นโดยมากเป็นราษฎร ไม่ใช่ข้าราชการ ราษฎรที่เลี้ยง
สัตว์ โดยมากเป็นคนที่ขายเงิน เพื่อเลี้ยงชีพได้ซื้อได้ขาย แล้วก็ได้มี
พ่อค้า เช่นภาคอีสาน ต้องขึ้นมากำในมณฑลชั้นใน เป็นสัตว์ของ
พวกภาคอีสานและภาคเหนือโดยมาก ซึ่งสำคัญมีว่ากฎหมายนี้ ท่าน
ผู้แทน ท่านผู้มเกลียดใจกล่าวไว้เพื่อคุ้มครองกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะ
และเพื่อป้องกันการลักสัตว์อย่างนี้ การคุ้มครองกรรมสิทธิ์ของสัตว์
พาหนะนั้นเป็นของที่ดี แต่ว่าการขังกันการลักสัตว์ ได้อย่างไรท่านก็
ไม่พูด แต่เรื่องขังนอกประเด็นทั้งนี้ ในประเด็นนี้ของคดี คดีที่ว่า

ฝ่ายจะลัดส้วกพาหนะที่ขบขหรือโง่งในไค้ หรือว่าลัดส้วกหรือลัดส้วก
 ที่เจ้าของขบขไม่เคยกั้นมันลัดไป ส้วกที่ลัดไปโดยมากเป็นส้วกที่
 เจ้าของไค้ทำท่วพิมพ์พรัดแล้ว ไม่ใช่ที่เพิกขอยุการสูง เช่นซัด
 ไค้ออกไปเลยงั้นเขาคอก แล้วผู้รายจะมาลัดส้วกอย่างนี้ไม่ได้
 ฉะนั้นกฎหมายจึงขบให้ลัดส้วกที่เจ้าของไม่เคยกั้นไปทำท่วพิมพ์พรัด
 เช่นนี้แล้ว ก็เท่ากัขว่าทำให้ผู้รายของลัดส้วกวางขบ แทนที่ระบองกั
 กัดขบระเบณการททำให้ผู้รายลัดส้วกไค้อย่างง่ายขบขทเคยก เพราะ
 ฉะนั้นผลของการขบขอย่างนี้ไค้ไม่ได้ ขบสำคัญนทานผู้มเคยกท
 ทงหลายทเคยกแทนราษฎรทองระลัดถึงว่า กฎหมายที่ระบองกั
 เป็นการกะทบกระเทอนและเคยกกรอนแก่ราษฎรอย่างไร ในข้อนี้ฝ่าย
 รัฐบาลท่านักทรวขบขแล้ว และท่านรัฐมนทท่านกขบขกล่าวขบข
 อย่างนี้ทข เช่นอย่างลัดส้วกาคอสาณ ส้วกทวนเคยกเคยกไม่ได้ทำท
 พิมพ์ ไค้ขบเคยกนว่าไม่ได้ ไค้งาน ส้วกที่ไค้ทำทพิมพ์คอส้วกท
 เจ้าของไค้ขบขไค้งานเลย เพราะฉะนั้นผู้รายจึงลัดไค้ นขาพเจ้า
 ขบขออกทหนง ก็เมอผู้รายลัดเขาไปไค้ ทนจะขบขให้ขบขแล้ว
 ไปทำทพิมพ์ แล้วผู้รายก็ระทองทวขบ ส้วกขบขผู้รายน ทานผู้
 แทนราษฎรจังหวัดหนงไค้กล่าววว่า ในจังหวัดขบขท่านผู้รายไค้ลัดไค้
 กระบอวันละ ๒๐-๓๐ ทว ทานก็ทวไค้กล่าววว่าลัดส้วกไปน ทว
 ว่าลัดเขาลัดส้วกที่เจ้าของไค้ขบขขบขไป แล้วท่านไค้กล่าววในข้อ
 ทานพูดแก่ความจำเป็นขบขท่าน จังหวัดขบขท่านอาจอยู่ขบขทะเลก็ได้

อยู่แห่งใดก็ได้ อยู่ที่ไหนก็ได้ ความจำเป็นของจังหวัดต่าง ๆ นั้นไม่
 เหมือนกัน เพราะฉะนั้นการกระทบกระเทือนของราษฎรนั้น จะต้องระลึกร
 ว่าเป็นความจำเป็นของจังหวัดหนึ่ง ๆ อาจจะไม่จำเป็นของอีกจังหวัดหนึ่งก
 ใด เพราะฉะนั้นก็ไม่ควรจะสมมติว่าเป็นตัวแทนของชนชาวไทยทั้งประเทศ
 ทีเดียว ฉะนั้นขอให้ฟังความเดือดร้อนของผู้แทนจังหวัดอื่น ๆ
 ดั่งแน่ว่าการออกใช้กฎหมายจะทำให้ความสะดวกและเป็นประโยชน์แก่
 อีกจังหวัดหนึ่ง ถ้าเดือดร้อนแก่จังหวัดหนึ่งหรือหลาย ๆ จังหวัดเหล่านี้
 ก็ควรจะรีบความวินิจฉัย

เหตุผลไทยทั่ว ๆ การออกกฎหมายในเรื่องนี้ผู้แทนราษฎรหลาย
 จังหวัดได้ร้องถึงความเดือดร้อน ด้วยเห็นความจำเป็นของราษฎรเท่าที่
 เป็นอยู่อย่างไรนั้นในเวลานี้ก่อนเข้ามาสภาฯ นี้ ก็ได้เห็นความจำเป็น
 อย่างยิ่งในเรื่องสัตว์พาหนะ เพราะฉะนั้นจึงขอวงวอนท่านผู้แทน
 ทั้งหลายว่า ถ้าหากว่าข้อระเบียบของข้าพเจ้าตั้งแต่ต้น ก็ขอวงวอนให้
 รัฐบาลไทยแก้ไขหรือเพิ่มเติมในสัตว์พาหนะแล้ว ก็เป็นอันหมดปัญหา
 อย่างนี้ข้าพเจ้าขอวงวอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นขอท่านทั้งหลายช่วย
 วินิจฉัยว่าไม่ควรจะรีบหลักการ

ประธานสภาฯ: ฝ่ายสนับสนุน

๒๖.๓๔ น.

หลวงศรีสุพรรณกิจ (สุพรรณ): ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่เป็นฝ่าย

อันนี้สมมุติว่าบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจแห่งพระราชาธิบดีผู้หนึ่ง ได้ทรงกล่าว
เห็นความกรุณาของรัฐบาลที่ตกทุกข์ได้ยากนั้น คำธรรมเนียมให้ ถูกลง เป็นประ
โยชน์แก่ราษฎรอย่างหนึ่ง

ฝ่ายท่านว่าการศึกษาศึกษาของสัตว์ไม่ใช่นักการศึกษาศึกษาใดนั้น ไม่
ใช้เป็นของจริง ข้าพเจ้าขอเสนอความจริงแห่งจังหวัดของข้าพเจ้า ว่า
ชั่วโมงหนึ่งจะโมยข้างตึง ๑๕ เซ็นต์ ที่ชั่วโมงข้างใต้นั้น เขาไปไว้
นาน ๆ แล้วเขาเข้าออก แล้วเกิดฟ้องร้องต่อผู้กระมลสิทธิกันอย่างยาก
เย็น หรือเขาไปไว้นาน ๆ เมื่อเจ้าของไปจับกุมเช่นนั้น ถ้าไม่มีตัวพิมพ์
รูปพรรณแล้วก็ยากที่โรงศาลจะวินิจฉัยว่าเป็นของใครแน่ นี่เป็นเหตุข้อ
หนึ่ง และเป็นความจริงที่ข้าพเจ้าได้ประสบมา เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาล
ออกกฎหมายคุ้มครองและป้องกันสัตว์แล้วก็เหตุโดยนิตถา ๆ นี้จะไม่วิ
หตุการ ทำไมจะป้องกันไม่ได้ เมื่อลักไปจับได้ มีตัวฟ้องร้องโรง
ศาลถึงโทษ ถ้าไม่มีตัวพิมพ์พรรณแล้ว จะมีกรรมสิทธิ์ต่อผู้ใด
เพียงกันในโรงศาลไม่มีที่สิ้นสุด ที่นเหตุการณต่าง ๆ นั้นผู้อื่นก็ได้
กล่าวมามากมายแล้ว และฝ่ายท่านก็ได้คำนึงเหตุผลมากมายแล้ว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่จำเป็นจะต้องกล่าวต่อไปอีก ในที่สุดข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ลงมติ

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมย์ นายไมรา ฌณฑาง รัยรอง
นายทัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเขี่ยอภิปราย
มีสมาชิกรับรอง

ประชาชนสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
มีอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรทกมอชน

สมาชิกยกมือ ๒๗ คน

ประชาชนสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมอชน

สมาชิกยกมือ ๕๑ คน

ประชาชนสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยโดยการลง
มติ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ไป ขอให้ไปรทกมอชน

สมาชิกยกมือ ๑๐๖ คน

ประชาชนสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมอชน

สมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประชาชนสภาฯ: เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ และส่งกรรมาธิการวิสามัญ

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย: คือเรื่องเกี่ยวกับมีเทคนิค รัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรรมา-
ธิการวิสามัญ

ประชาชนสภาฯ: ทางรัฐบาล ขอเสนอให้ส่งไปให้กรรมาธิการ
วิสามัญพิจารณา เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอ
ว่าที่ประชุมอนุมัติ มีจำนวนกคน

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ขอเสนอ ๑๗ คน

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลขอเสนอกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๑๗ คน

นายพล แสนสระดี (ขอนแก่น): เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะได้รับทราบวินิจฉัยจากท่านผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นอันมากด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ตั้งกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๑๕ คน

มีสมาชิกรับรอง

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง ๑๕ คน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ มีจำนวน ๑๕ คน

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: ในจำนวนรัฐบาลขอเสนอ ร.อ. พระปฐมเทวภิกษา หลวงนรกิจบริหาร ร.อ. หลวงชโยศวรรักษ์ ว.ต. ถัด รัตนพันธ์

นายพล แสนสระดี (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพินะสุพรรณสาร

มีสมาชิกรับรอง

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายแก้ว สิงหะเชนทร์

มีสมาชิกรับรอง

นายพิน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
ขุนอนุสรกรรม

มีสมาชิกรับรอง

นายวิชา สุประภาตะนันท์ (สระบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

ม.ล. ค้อย ชุ่มสาย (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายเท็ก ภักดานนท์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ครบแล้ว ขอให้เลขาธิการฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ : ๑. พ.ช. พระปฐมเทววิทยาสถ ๒. ทลวง
นรกิจบริหาร ๓. ร.ค. ทลวงชัยอัครวิทย์ ๔. ร.ค. ดิศ รัตน-
พนธ์ ๕. นายพิน สุพรรณสาร ๖. นายแก้ว สิงหะเชนทร์
๗. ขุนอนุสรกรรม ๘. นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์ ๙. นายเท็ก
ภักดานนท์

ประธานสภาฯ : แปรญัตติภายในวันนี้

ผู้ลงนาม ๓ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมอชน
สมาชิกยกมือ ๖๖ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันไม่เปลี่ยนระเบียบวาระ ในวาระต่อไป
ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๓) พุทธ
ศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อ
พิจารณาในวาระที่ ๓ และที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๕๕๓ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๓ มาตรา ๓
มาตรา ๔

ประธานสภาฯ: ทบทวนที่ ๓ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระ
ที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่ร่างพระราชบัญญัติควรจะออกใช้ เป็นกฎหมายได้
ขอให้ไปรทกมอชน
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๕๓ ของรัฐบาล ใน
เรื่องนข้าพเจ้าได้รับญัตติของท่านสมาชิก ขอให้มีการประชุมลับ และ
ของรัฐบาลด้วย เพราะฉะนั้นขอเชิญผู้ที่ไม่มหนาทเกยวของออก
นาย จิวส์เนตร์ (นครศรีธรรมราช): ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่

สมเด็จพระสังฆราช ทรงมีพระบัญชาว่า...
ทรงเป็น ท่านทำอย่างนี้ไม่ถูกต้อง...

ประธานสภาฯ : ท่านนั่งผิด ข้าพเจ้าไม่ได้ทำอะไร ท่านมี
เกียรติ รามภูรยของว่าท่านเป็นผู้มีเกียรติแล้ว เพราะฉะนั้นใน
เกียรติของท่านว่าเป็นผู้มีเกียรติ ท่านต้องฟังข้าพเจ้าในฐานะที่แทนประธาน

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม : รัฐบาล ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ โดยมีหลักการว่า ปรับปรุงระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผลในการเสนอร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าว คำนวณนโยบายของรัฐบาลจะให้ข้าราชการเคร่งครัด
ในวินัย และเพิ่มพูนสมรรถภาพทั้งฝ่ายวิชาการและธุรการนั้น รัฐบาล
เห็นสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธ
ศักราช ๒๔๗๘ เพื่อให้เหมาะสมและสะดวกยิ่งขึ้น

เพื่อเป็นเครื่องประกอบพิจารณาของท่านสมาชิก รัฐบาล ขอ
เสนอเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช
๒๔๗๘ ซึ่งได้ใช้มาเป็นเวลาประมาณ ๓ ปีนั้น ตลอดเวลาที่ได้ใช้มา
๓ ปีนี้ ได้ปรากฏว่าได้ มีข้อต่าง ๆ ซึ่งสมควรจะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้
เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น ท่านสมาชิกคงจะระลึกได้ว่า ตั้งแต่เปลี่ยน
การปกครองแล้ว เราได้ มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
รวมทั้งที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๒ รวมทั้งฉบับที่ รัฐบาล ได้เสนอมาฉบับนั้น

๓. แต่ในสาระสำคัญในฉบับที่ ๑ กับฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓
 ฉบับที่ ๓ นั้นแตกต่างกัน คือฉบับที่ ๑ นั้นเราได้อ่านขึ้นในเวลาซึ่ง
 สกกว่าหัวเลี้ยวหัวต่อ เพราะฉะนั้นต้องวางวิธีการในร่างพระราช
 บัญญัติเพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย เพราะฉะนั้นมาถึงฉบับที่ ๓
 พระราชบัญญัติซึ่งใช้อยู่ในเวลานี้จึงได้วางหลักการต่าง ๆ เป็นการ
 สกต่างกับฉบับที่ ๑ ในสาระสำคัญมากประการ แต่ฉบับที่ ๓ ซึ่ง
 ขยายเสนอมานานหาได้ มีความแตกต่างกับฉบับที่ ๒ ซึ่งใช้อยู่ในสาระ
 สำคัญมากเช่นเดียวกับระหว่างฉบับที่ ๑ กับฉบับที่ ๒ ไม่ ถ้าจะกล่าวโดย
 สกแล้วก็คือว่านอกจากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเสนอมานำให้ต้อง
 สกนโยบายของรัฐบาลซึ่งข้าพเจ้าได้แถลงไว้แล้ว ข้าพเจ้าจะกล่าวเป็น
 สกการได้ว่า พระราชบัญญัติฉบับที่เสนอมานำได้ มีการปรับปรุงแก้
 สกในข้อต่าง ๆ ซึ่งช่วยความชำนาญด้วยกิจการงานที่ได้กระทำไปได้
 สกพออุปสรรคกัก หรือเห็นว่าเป็นการบกพร่องกัก หรือเห็นสมควร
 สกแก้ไขปรับปรุงให้ สกดีขึ้นก็ได้ตกลงแก้ไขในหลักการนอกขอบเขต
 สกโดยเหตุที่ การแก้ไขดังกล่าวนี้เป็น การแก้ไขกระจายทั่ว ๆ ไปไม่
 สกมาตราด้วยกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วรัฐบาลจึงเห็นว่าเพื่อความสะดวก
 สกไม่ยุ่งเหยิง จึงเห็นสมควรกระทำประมวลเป็นพระราชบัญญัติฉบับ
 สกหนึ่งฉบับเดียว แทนที่จะทำเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม แต่
 สกโดยเหตุที่ ของกันมิให้ มีการเปลี่ยนแปลง มากใน วรราชการ บริหาร
 สกเพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้ คิดว่าสำหรับกฎ ก.พ. ต่าง ๆ ซึ่งได้ออกไปแล้ว

๕๕๕ ส่วนแรกเป็นหนี้ที่ ได้ยึดถือได้ ผลของภาระของพระราชบัญญัติ
 ใหม่จะไม่ทำให้เจ้าหน้าที่ของศกษาพิจารณาจะทำให้รับภาระแล้วซ้ำ
 เสียหายมากมายประการใด เพราะว่าหลักการวินิจฉัย คัดโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งในเรื่องกฎ ก.พ. จะได้ รวมมาเป็นชุดประกาศพร้อมกันพระราช
 บัญญัติออกไปทีเดียว ทั้งนี้เพื่อให้สะดวก และประมวลไว้ทีเดียว เมื่อ
 ออกพระราชบัญญัติใหม่ ในสาระสำคัญจริง ๆ ในหลักการที่เรียกว่า
 สำคัญจริง ๆ มีไม่มากนัก ทั้งที่ข้าพเจ้าขอประธานชี้แจงในที่นี้ไว้
 เช่นในมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติฉบับเดิมนั้น ในพระราชบัญญัติ
 ฉบับใหม่ได้ระบุว่า ในตำแหน่งการเมือง ในตำแหน่งซึ่งต่ำกว่าชั้นรัฐ-
 มนตรีก็อาจจะให้ออกจากราชการได้ แม้แต่ จะมีความผิดหรือไม่ก็ตาม
 สาระสำคัญในข้อ ๓ ก็คือว่า การบรรจุข้าราชการพลเรือนชั้นจตุ
 เภสบรรจุได้ตามปกติอัตรา ๓๐ ได้ มีเสียงร่ำร้องกันว่าเราควรจะได้
 บรรจุข้าราชการชั้นจตุรา ในอัตรา ๑๖ ๒๕ บาท ในเรื่องนั้นก็
 เสียงร่ำร้องจากหนังสือพิมพ์หรือเสียงร่ำร้องกันทั่วไป แต่ภายหลัง
 ได้พิจารณาในเรื่องที่จะกระทำเช่นนั้นแล้ว กระทรวงการคลังเห็นว่า
 ต้องเพิ่มงบประมาณในเรื่องนั้นอย่างน้อย ๓ แสนบาท เห็นว่าเป็นการ
 เพิ่มเกินมากเกินไป รัฐบาลจึงได้วางใหม่ก็อาจจะบรรจุได้ ในอัตรา
 ๓๓ ก็ได้ หรือถ้าเป็นการสมควร ก็อาจจะบรรจุในอัตรา ๒๕ บาทก็ได้
 เช่นประการที่ ๓

ประการที่ ๓ ก็คือว่าในการเลื่อนอันดับเงินเดือนนั้น เป็นการ

เลิศบรรณานันท์ ในการประชุมที่นั่น ในที่สุดก็ได้รับเลือกตั้ง
 หลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ ครั้ง เพื่อไม่ให้เสียงข้างมาก เหล่านี้ คือ
 หมายความว่า ความจริงก็มีข้างแต่เป็นจำนวนเล็กน้อย แต่เพื่อไม่ให้
 มีเช่นนั้น จึงได้แก้ไขใหม่ว่า ในข้อหนึ่งให้ถอนไปครึ่งเดียว และไม่
 ให้เกิน ๒ ข้อในข้อท้ายของข้อเขาได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้
 ก็เขียนไปในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติ หมายความว่า มาตราต่าง ๆ เกี่ยว
 ในเรื่องสาระสำคัญต่อไป ก็เกี่ยวข้องในทางปฏิบัติ คือเขียนกันว่า แต่เดิม
 ผลของการกระทำอยู่ที่ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ไม่สะดวกก็ได้ ให้
 ดำเนินมาอยู่ใน อ.ก.พ. จังหวัดหรือ อ.ก.พ. กรมแล้วแต่กรณี ทั้งนี้
 เพราะเหตุว่าในการลาออกนั้นไม่ควรจะทำความลำบากให้มาก มานัก
 ด้วยการแก้ไขปรับปรุงทั่ว ๆ ไปซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเขียนปัญหาในเรื่องการ
 ปฏิบัติ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าวิธีการที่รัฐบาลได้ร่างมาใหม่นั้นจะเป็นการ
 เหนือสมหรือสมควรและดีกว่าวิธีการเก่าหรือไม่ ซึ่งรัฐบาลเห็นว่า
 ยินดีจะรับการร่วมมือจากท่านสมาชิก

อีกประการหนึ่ง รัฐบาลเห็นว่าข้อที่เปลี่ยนแปลงซึ่งสำคัญอยู่
 ย่างก็คือ ในข้อท้าย ในเรื่องอัตราเงินเกษมของรัฐมนตรีซึ่งมีใ้ว่า
 ราชการกระทรวงหรือทบวง และในการนี้รวมไปถึงเลขานุการกระทรวง
 และผู้ช่วยเลขานุการกระทรวง สำหรับรัฐมนตรีที่มีใ้ว่า การ
 กระทรวงนักโต พิจารณาเห็นว่าความพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือนนั้น ข้าราชการชั้นสูงในวงการบริหารนั้น สนธิ

ทรัพย์สินที่ควรระดมเงินตราควรระดมไว้ที่เมืองใดเมืองหนึ่ง มีทรัพย์สินที่
 หนึ่งเป็นต้นหนึ่งคือคัมภีร์และสิ่งอื่นที่ควรชำระราชการเช่นคัมภีร์ซึ่งได้รับ
 เงินเกษนพันบาท เมื่อเห็นเช่นนั้นในการซึ่งจะให้รัฐมนตรีซึ่งเราได้ออก
 ย้องและความจริงก็เห็นเช่นนั้นใครขมเอนน้อยกว่า ก็ก็เป็นถาวรไม่
 เหมารวม และไม่ล้มครว และเท่าที่ใดที่ราชด้วยอย่างในนานาประเทศ
 ก็เป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นรัฐสภาได้ไปปรับปรุงแต่เพียงว่าอัตราเดิมซึ่ง
 ได้รับอยู่ ๖๐๐ บาทนั้นก็ขยับขึ้นเป็นพันบาท สำหรับข้าราชการประจำ
 การนั้น ผลของการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นก็มีอยู่น้อยมาก เพราะข้าราชการ
 การประจำการซึ่งเดิมเป็นอริยศักดิ์ได้รับอยู่ ในราว ๗-๘ ร้อยบาทอยู่แล้ว
 และได้เงินเบี้ยประชุมอีก ๒๐๐ บาท ก็เป็นเงินหนึ่งพันบาท ผลของการ
 เปลี่ยนแปลงไม่ ทำให้เลือนฐานะในการเพิ่มขประมาณ ประการใด
 ความจริงรัฐมนตรีแต่ละท่านก็เอนอยู่เวลานักได้รับ รวมกันเกษนพันบาท
 หรืออย่างท่านได้รับพันกว่าบาทก็มี ส่วนเลขานุการกระทรวงและผู้ช่วย
 เลขานุการนั้น โดยเหตุที่ได้มีพระราชบัญญัติข้อไปเกี่ยวกับเงินเกษน
 ของสมาชิกอยู่ รัฐสภาได้ไปปรับปรุงมาเพื่อเป็นการรับของพระราช
 บัญญัติเช่นนั้น ว่าพระราชบัญญัติเช่นนั้น สภาฯ ได้รับหลักการออกไป
 แล้ว ก็สมควรแก่เลขานุการกระทรวงและผู้ช่วยเสีย ตามร่างที่ได้นำเสนอ
 มา ขอขแรงออกสักเล็กน้อยก็คิดว่า ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่า
 การก็ หรือรัฐมนตรีช่วย ๆ ก็ ถ้าเป็นข้าราชการประจำการอยู่ด้วย
 แล้ว ก็เพื่อความยุติธรรมและเหมาะสมว่า คนซึ่งทำงานมากก็สม

๓. พระโอรสที่รับราชการขอแทนทดแทนส่วนหนึ่งจากพระพี่เลี้ยงให้
 ให้มีการแจกจ่ายกันไว้ ๒๐๐ บาท คือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 ๑,๓๐๐ บาทตามเดิม แต่ปรับปรุ่งตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 และอธิบดีอีกเป็น ๑,๔๐๐ บาท ในกรณีเช่นนี้ไม่ได้เป็นการเพิ่ม
 งบประมาณแก่ประการใด เพราะแทนที่รัฐบาลจะตั้งตำแหน่ง ๒ ตำแหน่ง
 ซึ่งเกินอัตราแพงมากกว่า ในกรณีซึ่งจำเป็นซึ่งเหตุผลสมควรกว่า
 ก็สมควรจะไต่รับเงินเดือนสูงขึ้นอีก ๒๐๐ บาท เป็น ๑,๒๐๐ บาท และ
 เป็นกรณีที่ไม่มากมายนัก เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีช่วยอีกเช่นเดียวกัน
 ถ้ามีงานประจำอยู่หรือไม่มีงานประจำทำแล้วก็ตามสมควรจะมีเงินเดือนต่าง
 กัน นอกนั้นก็ไม่มีสาระสำคัญในการแก้ไขซึ่งข้าพเจ้าสมควรจะเรียน
 ต่อสภาฯ นี้ประการใด มีการแก้ไขในส่วนปลัดย่อยโดยทั่วไปซึ่งท่าน
 สมาชิกย่อมทางสิทธิที่จะแปรญัตติและรัฐบาลพร้อมที่จะร่วมมือในการ
 แปรญัตติเป็นอย่างดี และหลักการแห่งบทบัญญัติก็ว่า เพื่อปรับปรุ่ง
 ระเบียบข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ท่านสมาชิกก็ย่อมมี
 สิทธิที่จะแปรญัตติได้ทุกข้ออย่างทุกประการ รัฐบาลหวังว่าสภาฯ จะได้
 วิจารณ์ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาด้วยดี

๑๖.๕๘ น.

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : วันนั้ร่างพระราช
 บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนของรัฐบาลเข้าสู่สภาฯ แห่งชาติ ซึ่ง

เรียกว่ามีชื่อสำคัญ อหิเมศานนท์ ซึ่งประมุขไทยที่ระบอบหลาย แต่
รัฐบาลนี้ไม่แฟร์เพลย์ ทำโดยประมุขลับ ใช้ไม่ได้...

ประธานสภาฯ : ท่านนั่งก่อน ข้าพเจ้าทราบแล้วว่าท่านระพู
เพราะฉะนั้นจึงให้ท่านพูด แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าเสียใจที่จะเรียนให้ท่านทราบ
ในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีเกียรติ และได้ รับ คำแจ้งความ จาก กระทรวง
มหาดไทยมาทันท่วงทีแล้วในเรื่องต่างๆ

พูดถึงข้อบังคับสภาฯ ใหม่ที่ว่า ถ้าสมาชิกพวกของท่านเองซึ่ง
มีจำนวน ๑๕ คนขอร้องแก้ก็ขอให้ประมุขลับ ไม่ใช่รัฐบาลขอ
ข้าพเจ้าไม่ต้องการพูดว่ารัฐบาลขอ แต่โดยเหตุที่ท่านรัฐมนตรี
หนึ่งอยากจะเสนอให้ ที่ประชุมทราบ ไม่ใช่แต่รัฐบาลขอเท่านั้น ทาง
ท่านสมาชิกพวกของท่าน ๑๕ คนก็ขอ และรัฐบาลก็ขอด้วย ไม่ใช่
รัฐบาลไม่แฟร์เพลย์ และท่านเข้าใจใหม่ ทางกระทรวงมหาดไทย
ก็ออกมาว่าไว้ว่างานมาทันท่วงทีแล้วว่า ท่านมีความผิดไว้อย่างไร
แม้ที่สุดทางนี้จะทำอะไรไม่ได้ ขอท่านสมาชิกทั้งหลายระลึกว่า ท่าน
เป็นคนประพฤติดังไร จะว่าอย่างไร ขอให้ท่านประพฤติดังนี้
ในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้าขอคัดค้านท่านอีกครั้งหนึ่ง

นายฉ่ำ จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ปัญหาสำคัญใน
การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาสู่
สภาฯ แห่งชาติในวันนี้ เป็นปัญหาที่มหาชนสนใจเป็นอย่างยิ่ง แต่

เหตุผลที่ข้าพเจ้าจะกล่าวอย่างนี้ว่าท่านประธานได้ ขี้แรงแล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวซ้ำอีก ข้าพเจ้าจะขอฟัง

ก่อนไปข้าพเจ้าจะพูดถึงการไม่ควรร่วมหลักการแห่งกฎหมายนี้ไว้
พิจารณา เพราะเหตุใดที่จะไม่รับกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน
ฉบับนี้ไว้พิจารณา เพราะเหตุว่ากฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน
ฉบับเก่ามันยังสมบูรณ์อยู่ด้วยประการทั้งปวง ตามที่ท่านผู้ตกลงได้
ตกลงไว้ แล้วเมื่อก่อนว่า กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้ อยู่
ไม่ได้แตกต่างกับที่ใช้อยู่ในขณะนี้ มีข้อเท็จจริง ท่านประธานที่เคารพ
เพราะฉะนั้นสภาฯ ของชาติเราจะไปรับหลักการอย่างไร เพราะฉะนั้น
ที่ข้าพเจ้ากล่าวนั้นข้าพเจ้าเคารพรัฐสภา ข้าพเจ้าก็เพื่อก่อสร้างไม่ใช่ทำ
ลาย ข้าพเจ้ากล่าวโดยเหตุผล ไม่ใช่เป็นการประจบเพื่อใด เป็นเลขานุ
การรัฐมนตรี ทั้งการปรับปรุงกฎหมาย ฉบับใหม่ นั้นนั้นก็เพื่อที่จะ
ใช้เงินก้อนของ ท่านรัฐมนตรีที่ทำงานอย่างน่าเห็นใจ และควรจะให้
ความจริงวิธิต่างของรัฐบาลยังไม่เหมาะสมด้วยเหตุผล นักพุทธบริษัท
แห่งท่านที่เกี่ยว แต่นักปราชญ์ไม่แย้งท่านเลย แต่พุทธบริษัท
แห่งท่านที่เกี่ยว เพราะเหตุด้วยพวกมากยกไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นว่าสภาฯ นี้ไม่ควรรับหลักการ และยังมีเหตุอื่นอีกซึ่งสภาฯ นี้ไม่
ควรรับหลักการ กล่าวคือร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพล
เรือนฉบับนี้ กล่าวด้วยหลักการแล้ว รัฐบาลต้องการเงินก้อน

ชาวราชนิก ๒๐๑ ยากเป็นพันสี่ร้อยคนมาค มีเป็นหลักการไม่สมบูรณ์
 ในการตรากฎหมาย ตามมติในการตรากฎหมายของสุชานาญในการ
 ตรากฎหมายนั้น ในการก่อนซึ่งได้เคยกระทำมาแล้วยอมให้ได้ประ-
 โยชน์ทั่ว ๆ ไปทั้งรัฐบาลและราษฎร แต่ข้าพเจ้าขอขออนุญาตออก
 ครองว่า ขอบคั่งสูงอยู่แล้ว เราไม่ใคร่ปรียปรุง เมื่อเราตั้งตำแหน่งการ
 เมืองขึ้น เราปรียปรุงแต่ตำแหน่งอธิบดี แต่ภายหลังมาคำนึงถึงว่า
 ตำแหน่งรัฐมนตรีมันต่ำกว่า เพราะฉะนั้นจึงปรียปรุงให้สูงขึ้นอีก ด้วย
 เหตุผลหลักใหญ่ที่สุดคณะรัฐบาล คือคณะราษฎรที่ทำงานเราไม่
 ควรรับหลักการแห่งร่างกฎหมายฉบับนี้ไว้พิจารณา อีกประการหนึ่ง
 ร่างกฎหมายนี้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับกฎ-
 หมายข้าราชการพลเรือนที่ ๒ อยู่ในบังคับซึ่งข้าพเจ้าได้ อ่านทั้งทวนลม
 และตามลมทั้งกลางวันและกลางคืนว่ากฎหมายฉบับเก่าที่ใช้เคยเหมือน
 กันทุกอย่าง มีสาระสำคัญอย่างเดียวกัน กล่าวคือทั้งกฎหมายฉบับ
 เก่าและใหม่ก็เหมือนกัน แล้วเหตุที่สภาฯ สูงสุดของชาติและคณะ
 รัฐบาลก็คือราษฎรเลือกท่านเหมือนกัน เพราะเหตุใดจึงทำดังนี้ แก่
 อธิบดีให้ค่าลงมาซี เขาเงินไปชอชนให้เข้มแข็งขึ้น ลคอธิบดีลงมาให้
 ทมก ท่านจะให้ชาติของเราผ่านทรายโดยชาติของเรายังไม่สมบูรณ์
 อย่างนี้ ผลที่ได้ ในการที่สภาฯ สูงสุดของชาติระตรากฎหมายฉบับ
 กฎหมายที่ใช้อยู่ และอีกประการหนึ่ง ยิ่งกว่านั้นข้าราชการทุกแผนก

จากวิธีขบเขี่ยไปจนถึงพื้นของรัศมีภาพ หรือเรียกกันว่าภาพหรือขบเขี่ยพื้น
สอง เป็นการขบเขี่ยทั่ว

ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอต่อเวลาสักเล็กน้อย ขอให้สิทธิ
ข้าพเจ้าพูดให้จบ อย่าเพื่อก็คักสิทธิข้าพเจ้า จะได้ข้าพเจ้าออกฉนวนพวงน
ก็ขอ

สรุปความสำคัญว่า ข้าพเจ้าการพลเรือนผู้น้อยหาได้เปรียบงให้
มีสมรรถภาพคนอย่างข้าราชการเงินเดือนร้อยบาทขึ้นไป ในกฎหมาย
ระเบียบมเช่นตงนี้ สภาฯ สูงสุดของชาติจะไว้พิจารณาอย่างไร ท่าน
ประเภทที่ ๑ ก็ตาม ประเภทที่ ๒ ก็ตาม ราษฎรเขายินยอมให้ท่านนั่ง
แทนเพื่อเปรียบงให้เขามีความสุข เพราะฉะนั้นท่านอย่าลืมในเรื่องนี้
สกเงินเดือนร้อยบาทลงมา เขาเงินชดเชยของกันนครศรีธรรมราชหรือ
สงขลาดีกว่า ท่านอย่าลืมคำพูดของนายกว่า "อคตาคืออคตโนนาโด
คนของคนต้องเขนคพวงแห่งคน" ในบัญชีใดซึ่งเขนเมืองทอง เป็น
มหลมหองโคยแท้ ท่านควรจะบำรุงยั้งกัน ยิ่งกว่านั้นกฎหมายข้า
ราชการพลเรือนระเบียบใหม่กล่าวโดยเฉพาะ ไม่ใค ให้ความคุ้มครอง
แก่ผู้น้อยเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมองเห็นได้ว่า สภาฯ นี้ไม่ควร
จะรับหลักการไว้พิจารณา และขอวิงวอนท่านว่า ข้าพเจ้าคนก็เพื่อก่อ
สร้าง ซึ่งท่านจะทำอย่างไรก็ขอ

อนึ่งในการที่จะตรากฎหมายนี้ ผลใ้ไม่เท่ากันเสีย มหาชน
เขาบอกฎาฎหมายพลเรือนนี้แม้จะลยจริง แต่ไม่รู้ตัวอย่างไรก็เขนเป็นส่วน

มากกว่า เวลาเราเงินเดือนขึ้นหรือลดของเงินที่ขึ้นหรือลง
 ชนก็พากันแข่งชกตักกระตักกันมา และอีกนัยหนึ่งกฎหมายข้าราชการ
 การพลเรือนมีความเสียหายอยู่ก็ที่เราปรับปรังใหม่ คือข้าราชการ
 ประจำการต้องสอบไล่เมื่อจะเลื่อนตำแหน่ง นั้นเป็นเหตุให้เสียเวลา
 ราชการไทยใช้เหตุ กล่าวคือ ข้าราชการประจำการ ไทนระทำงาน
 ประจำ ไทนระคนหนึ่งต่อเพื่อจะเลื่อนตำแหน่ง หน้าที่ในการที่จะสอบไล่
 กระทำให้ พระภักพระวัง เป็น อย่างยิ่ง งานทั่ว ๆ ไปที่ ข้าราชการทุก
 กระทรวงทบวงกรมต้องทำอยู่ในขั้นนี้ เพราะต้องศึกษาสอบไล่
 คือ กฎหมายระเบียบนี้ตราไว้ว่า ข้าราชการที่จะเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ใด
 ต้องสอบไล่ได้ เมื่อจะสอบไล่เช่นนั้น วัตถุประสงค์ทำงานให้ราษฎรและชาติ
 อภิชาติหนึ่งคหนึ่งสอ นชอบเป็นหลักสำคัญซึ่งทำให้ข้าราชการทั่วๆ ไป
 ถ้ามองแต่ผิว ๆ แล้วก็ไม่สู้ เป็นไร.....

ประธานสภาฯ: ถึงเวลาแล้ว ขอให้ช่วยรื้อท่อน้อย

นายฉ่ำ จิวรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): ข้าพเจ้าขอต่อชื่อนัก
 กบฏ

ประธานสภาฯ: ไม่เอาละ พูดช้ามากนัก คนอื่นบ้าง

๑๗.๑๓ H.

นายจรัส มหาวงศ์นันท์ (น่าน): ร่างพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือนที่รัฐบาลเสนอมาน ข้าพเจ้าเห็นด้วย เมื่อ

สมมติผู้ใดที่ทำงานหรือว่าเป็นผู้ไม่เกี่ยวข้อง จะลวงเงินเดือนหรือตั้งเงินเดือน
ที่ขอแปรญัตติเข้า ในการเงินท่านจะชนกก็ ลกตำแหน่งก็ อยู่ใน
หน้าที่ของท่านผู้แทน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : เนื่องจากเรื่องนี้ ถึงแม้
ว่าจะเห็นทรยศกันอยู่ว่าสภาฯ นี้จะต้องรื้อหลักการร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ตาม
แต่ควรจะมีโอกาสอภิปรายกันบ้าง การอภิปรายนี้จะทำให้โอกาสแก่
สมาชิกอยู่เย็นอันมาก ในการที่จะได้ทราบนโยบายของรัฐบาล ซึ่งจะ
ไม่เป็นการเสียเวลาของสภาฯ ในกาลภายหน้า ซึ่งจะไปตั้งกระทู้ถาม
รัฐบาลต่อไป และยังมีข้อข้องใจอีกมากที่สภาฯ นี้ควรจะได้ทราบจาก
รัฐบาล

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาฯ : ปล่อยให้นายผล

๓๗.๑๔ น.

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ความที่รัฐบาลเสนอร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้... ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติ...
 ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติ... เพราะเห็นสมควรว่าไม่แตกต่าง
 ต่างกับร่างพระราชบัญญัติ... พลเรือนระเบียบเท่าที่ใช้...
 เวลาเท่าใดนัก... จะเห็นมีอยู่เป็นส่วนมาก...
 บัญญัติ... จะเห็นบัญญัติ...
 ใดเปลี่ยนแปลงไปตามที่ปรากฏอยู่ใน...
 ก็ตาม... ข้างเจ้า... ไม่มีความรู้สึก...
 เห็นชอบด้วยในการที่จะ... รัฐมนตรี...
 เช่นนั้น... เพราะถ้า...
 รัฐมนตรี... ได้รับความลำบาก...
 ข้างเจ้า... ไม่ประสงค์...
 เรื่องนี้... แต่ยังมี...
 อีก... คือในมาตรา...
 เล่น... จะต้องเป็น...
 ซึ่ง... มาแล้ว...
 ร้อง...
 ใด...
 รัฐบาล...
 บ้าง...
 ข้าราชการ... ๑๐ ปี ๒๐ ปี

แต่ก็มีคนเห็นด้วยว่าควรจะได้ระงับด้วยวิธีที่สมควรได้ เมื่อเห็นเช่นนี้แล้วควรระ
 ไม่ได้เลื่อนเป็นชั้นที่สมควรกับที่เขาได้ยึดถือและมีความเพียรมาเป็นเวลา
 นาน จึงเป็นการสมควรที่ทางฝ่ายรัฐบาลควรจะได้แยกโอกาสให้ ควร
 ะเห็นข้อราชการที่สมควรผ่อนหย่อนเหล่านี้ ให้มาก ๆ รัฐบาลควรจะได้ทำใ
 ้กว้างขวางในชั้นแปรรูปคดี ถ้าหากว่าในชั้นแปรรูปคดีรัฐบาลจะได้ มี
 ใจกว้างขวางแยก โอกาสให้สมาชิกได้แปรรูปคดีกัน อย่างเต็มที่ก็ได้แล้ว
 ก็เชื่อว่าสภา คณะจะไม่มีการคัดค้านอะไรกัน แล้วอีกประการหนึ่ง
 ที่ชาวเราที่มีความซื่อใจ อยู่ในนโยบายของรัฐบาลนี้ ก็คือ สำหรับ
 ข้าราชการพลเรือนฝ่ายรัฐพาณิชย์ ความจริงข้าพเจ้าได้พยายามตั้งใจ
 อยู่เสมอว่า ใครที่จะได้เห็นรัฐบาลได้พยายามแยกข้าราชการพลเรือน
 ฝ่ายนอกเสียเป็นอีกพวกหนึ่งต่างหาก คล้ายคลึงกันกับข้าราชการ
 ฝ่ายกลางกรงเช่นตน ก็ขอให้อาจารย์รัฐพาณิชย์เข้ามารวมอยู่
 ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ย่อมอยู่ในความควบคุมของบรรดาผู้ที่
 ไม่มีความรู้หรือไม่มีความชำนาญในการฝ่ายรัฐพาณิชย์ ความจริง
 เราควรจะได้แยกแยะข้าราชการฝ่ายนี้ตลอดจนกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
 รัฐพาณิชย์ ไปอีกส่วนหนึ่งต่างหาก ให้อยู่ในความควบคุมของคณะ
 กรรมการ ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีอำนาจบริหาร การรัฐพาณิชย์ โดย
 ตรง อย่างเช่นตน ยังมีกิจการอยู่เป็นอันมากซึ่งควรจะได้แยกออก
 เป็นฝ่ายรัฐพาณิชย์ ได้อย่างเด็ดขาดแล้ว แต่ว่าก็ยังมารวมกันอยู่ใน
 การบริหารของพระราชบัญญัติฉบับนี้ เกี่ยวกัน เมื่อมารวมกันอยู่ใน

พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเช่นนี้ ถ้าผมเป็น อธิการบดีเองก็จะให้กิจการทางฝ่ายรัฐพาณิชย์นั้นก้าวหน้าไปไม่ไกลด้วยก็ เราจะเห็นได้จากประเทศต่าง ๆ ที่กิจการทางฝ่ายรัฐพาณิชย์เขาได้เจริญรุ่งเรืองเป็นอันมากแล้ว เขาได้พยายามแยกงานฝ่ายรัฐพาณิชย์ เป็นส่วนหนึ่งต่างหาก ไม่เหมือนกับวิธีรัฐบาลเราซึ่งกำเนินนโยบายอย่างในเรื่องนี้ ในเรื่องเช่นนี้ข้าพเจ้าก็อยากจะทราบว่าทางรัฐบาลนี้ได้นำนโยบายเช่นนี้ด้วยบ้างหรือไม่ ถ้าในกาลต่อไปที่จะแยกข้าราชการทางฝ่ายรัฐพาณิชย์ ให้ออกจากฝ่ายพลเรือน แล้วก็พยายามแยกกิจการต่าง ๆ ของรัฐบาลซึ่งสมควรจะยกให้ ฝ่ายรัฐพาณิชย์ ให้กว้างขวางออกไปอย่างจริงจัง

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม: เมื่อรัฐบาลจะตั้งคณะกรรมการดังกล่าวถึงเรื่องของท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติ ๒-๓ ท่านที่ได้อภิปรายมาแล้ว ก็ว่าขอยุทธาในเรื่องการประมุขผู้หนึ่งซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติฉบับนั้น ก็รัฐบาลได้พิจารณาอยู่แล้ว นอกจากทางท่านสมาชิกเสนอแล้ว รัฐบาลก็ควรจะเสนอเช่นเดียวกัน เพราะรัฐบาลก็เข้าใจอยู่แล้วว่า จะมีสมาชิกบางท่านอภิปรายไปในทางกระทบกระเทือนความจริงคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้หนึ่ง ถ้าคิดกันเผิน ๆ แล้วก็ไม่สู้จะระแวงไรนัก แต่ถ้าคิดให้ลึกซึ้งหรือปล่อยให้พืคมากมายแล้ว ในบางกรณีก็อาจจะกลายไปถึงกับยกคนให้ตกขบวนทั้งเมืองก็ได้ และการขอให้สนับสนุนก็เป็นสิทธิซึ่งไม่ใช่เป็นการเอาเปรียบอะไรมิได้ และท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้

ภูมิปรายถึงวิถีการที่พระราชบัญญัตินั้น ไม่แตกต่างกับพระราชบัญญัติเดิม
 แต่ประการใดแม้แต่ท่านจะไต่ถาม ทั้งกลางวันและกลางคืน ช่างหน้า
 และช่างหลังและตามลมทวนลมอะไรก็ตาม บางทีท่านใช้สายตาไม่สู้
 ชำนาญ และถึงความจริงท่านก็ใช้สายตาไม่สู้จะวิญญูณนัก ความ
 จริงข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวว่าแตกต่างกัน คือว่าเมื่อไม่แตกต่างกันแล้ว
 รัฐยาจะเสนอมาท่าไม ข้าพเจ้ากล่าวว่าสาระสำคัญนั้นไม่แตกต่างกัน
 มากมายนัก นอกจากที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว แต่สาระสำคัญที่สคัญ
 ได้ มีการปรับปรุงให้เป็นการสะดวกในการบริหารเป็นอันมาก จนถึง
 ก็ว่าจะทำเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมไม่ได้ จึงได้ทำประมวล
 เป็นพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวเช่นนั้น ท่านสมาชิกย่อม
 พึงคำอธิบายของข้าพเจ้าเช่นนั้น แต่เฉพาะท่านสมาชิกผู้นั้น บางที
 จะไม่เข้าใจว่า เมื่อได้เปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว เราได้มีการ
 ปรับอันดับเงินเดือนขึ้นชดเชยหรือเจ้ากรมลงมา ท่าน อาจจะไม่เข้าใจ
 ใจว่า ข้าราชการชั้นชดเชยกันแต่เดิมมีเงินเดือนมากกว่าเดือนมาก
 เพราะฉะนั้นได้ลดลงมา แต่ในการที่มีได้ขัญญูติไว้ ให้เหมาะสมนัก
 เพราะเหตุว่าย่อมเห็นที่เห็นใจว่า สำหรับรัฐมนตรีส่วนมากนั้นเป็นผู้
 ซึ่งอยู่ในขณะที่จะทำการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เพราะฉะนั้นการที่จะ
 ขัญญูติอัตราเงินเดือนให้สูงในเบื้องต้นเป็นการเหมาะสมแก่กาลสมัย
 แต่เมื่อเราได้ดำเนินการปกครองมาจนเข้ารูปเข้ารอย และในการที่เรา

ที่นอนเราไม่เคยมองหรือที่เรารู้จักคือใครก็ได้... การที่จะเพิ่มเงินบ้างพอ
 สมควรนั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า การขยับขยับเช่นนี้มีโทษทำให้เป็น
 การหมกหมองอย่างไร เพราะรัฐมนตรีแต่ละท่านซึ่งรับราชการอยู่ใน
 เวลานั้นได้ขยับเงินเดือนอยู่ในราวพันบาท เช่นเงินเดือน ๕๐๐ ได้ขยับ
 เพิ่มขึ้นอีก ๓๐๐ ก็เป็น ๘๐๐ ถ้าแม้จะมาได้ขยับอยู่ในเวลานั้นเป็น
 ๑,๓๐๐ เพราะฉะนั้นเป็นการขยับให้ ได้ล้าคืบเหมาะสมควรและถูกต้อง
 ตามหลักในนานาประเทศ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องทำ ประโยชน์นั้น
 ถ้าจะมีก็คงจะมี สำหรับสมาชิกประเภทที่ ๑ บางทีรู้สึกว่าจะสูง
 มากไปหน่อย แต่ความจริงไม่เป็นการสูงอะไรที่ใครขยับ ๖๐๐ บาท
 แล้ว และบางท่านได้ขยับบ้างบ้างน้อยอีก แต่ในการที่ใครขยับบ้าง
 บ้างน้อยนั้น ถ้ารวมแล้วเกินกว่าเงินเดือนเดิมก็จะต้องถูกตัด ในการ
 กระทำเช่นนั้นท่านยอมทราบแล้วว่าสมาชิกประเภทที่ ๑ สำหรับในขณะ
 เรายังไม่มี การเพิ่มเช่นนี้ซึ่งเป็นการหมกหมองคงที่ท่านว่า แต่เป็น
 การกระทำที่ถูกต้องด้วยหลักการ และมีสมาชิกผู้หนึ่งซึ่งแจ้งถึงในเรื่องข้อ
 ความบางประการ โดยละเอียดคือข้าราชการชั้นเจ้าทาสยศเป็นชั้นตรี
 ในเรือนรัฐบาลได้พิจารณาแล้วรวมทั้งได้เชิญสมาชิกท่านอื่นไป
 พิจารณาร่วมด้วยกรรมวิธีการ คือได้มี กุเหมือนชนวิริยะ เป็นต้น
 ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทำนองนั้น รัฐบาลได้เชิญไปพิจารณาแล้ว
 ในที่สุดกรรมวิธีการได้เสนอมาว่า กรณีที่จะเลื่อนราคาเป็นกรณีทำได
 ๒ ทาง คือ ๑. ทำโดยการสอยแข่งขันดังที่กล่าวแล้ว ประการที่ ๒

ทำโดยการเลือก คือ ข้าราชการที่รับราชการโดยสมัครใจมีความรู้ ความสามารถ
 การเป็นกันเองอย่าง ชนชาวนานเวลาของการเป็นชนสามัญ เช่นเดียวกับ
 ภัยทหารที่ชนนายสิบพลทหาร ส่วนข้าราชการที่รับราชการโดยสมัครใจ
 ในเรื่องความรู้มากกว่าในเรื่องแรงงาน เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ซึ่งเป็นชนตร
 ติหรือชนประทวนจะเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรก็จะต้องมีความเคร่งครัด
 เช่นเดียวกัน นั่นเป็นเหตุผลทางหนึ่งเพื่อไม่ให้สมรรถภาพของทาง
 ราชการเสียไป และเหตุผลประการที่ ๒ คือว่าพอเป็นการให้ความ
 สกตธรรมเพื่อยกย่องคุณความดี ซึ่งมีการสอบแข่งขันกันแล้วในที่สุด
 ก็เลื่อนคนในกรมขึ้น ๆ ซึ่งเรียกว่าคนของใครก็เลื่อนขึ้นไป ในเมื่อ
 มีเสียงครหาเกิดขึ้นว่า คนภายนอกไม่มีการบรรจุเป็นชั้นตรี มีแต่คน
 ข้างในเลื่อนขึ้นไป ๆ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้เสนอมาในรูปเดิม แต่
 ส่วนที่สามจะแปรญัตติไปอย่างไรก็ยอมมีสิทธิที่จะทำได้เต็มที่ ดัง
 ที่ได้กล่าวมาแล้วตลอดการก็เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ในประการที่ ๓ ข้าราชการ ในรูปรัฐพาณิชย์ ซึ่งทำงานสมาชิก
 ของใจว่าควรจะได้แยกออกไปนั้น ความจริงหลักการในมาตรา ๔๒
 นั้นซึ่งบอกว่า การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนขั้นขึ้น การแต่งตั้ง
 และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์นั้น ให้ทำ
 ได้ตามกฎหมาย ก.พ. แทนที่รัฐบาลจะเขียนกฎหมายขึ้นอีกฉบับหนึ่งทางภาค
 และกฎหมายที่เขียนขึ้นนั้นก็มิใช่ความตามอะไรต่ออะไร คล้ายคลึงกับ
 เรืองนเขียนส่วนมาก เป็นต้นว่า วินัย การลงโทษ อัตรากำลังเกณฑ์

ที่ระต๋องขึ้นการไปเขียนกฎหมายซ้ำกันให้เขียนการอีกอย่าง แต่ที่ข้า
 วิตกของท่านสมาชิกก็ทำได้ โดยกฎ ก.พ. ๓ ไทยมากก็ มอชอำนาจไป
 ยิง อ.ก.พ. กรมให้สละกวดในการบรรจุ การขอออกจากราชการและอื่น ๆ
 กิ่งนี้เช่นกัน ทำได้โดยแล้วตามกฎ ก.พ. เพราะฉะนั้นไม่มีความจำเป็น
 ในการที่ระต๋องไปเขียนกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง และไปเรียกข้อความ
 คล้าย ๆ กันเช่นในหมวดวินัยและบทลงโทษ เป็นต้น เพราะฉะนั้นข้อ
 วิตกก็ไม่ควรจะมี และยิ่งกว่านั้นสำหรับรัฐพาณิชย์นั้นบางประการเท่า
 ที่เขารู้อยู่ในเวลานั้น ถ้ามีประเภทไหนสมควรจะลาออกจากรัฐพา
 ณิชย์ไปเป็นบริษัทสาธารณะอะไรก็งั้นเป็นต้นแล้ว ก็อยู่ในความคำวิ
 ของรัฐบาลที่จะกระทำ ถึงแม้ว่ามีประเภทรัฐพาณิชย์ ซึ่งสมควรจะไป
 ทำเนียบการค้าโดยตรงแล้ว ก็ลาไปจากพระราชบัญญัติฉบับที่เกี่ยว ก็
 ไม่มีฐานะเป็นข้าราชการ แต่ตราขิดที่ไม่มีฐานะเป็นข้าราชการก็จะ
 ต้องควบคุมตามพระราชบัญญัติเช่นเดียวกัน เช่นข้าราชการพลเรือน
 วิสามัญหรือสามัญ หรือข้าราชการประเภทอื่น แต่อย่างไรก็ดี ข้อ
 ความที่ข้าพเจ้าขอแจ้งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเรื่องซึ่งแปรญัตติกันไต่ ทงสัน
 เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกแจ้งว่าถ้ารัฐบาลจะทำใจกว้างขวางและให้แปร
 ญัตติได้ และท่านก็ไม่ขัดใจนั้น ก็ขอให้คำรับรองว่า ท่านมีสิทธิ
 จะไปแปรญัตติได้เช่นนั้น

๑๗.๓๐ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเคยได้

ในระหว่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมนี้ ได้มีผู้ทราในระหว่างราชการชั้นจตุตถ
 เสนอขึ้นเป็นข้าราชการ ชั้นตรี โดยวิธี การเลื่อนมาครั้งหนึ่งในสมัย
 กว่าง ก่อนนั้น ข้าพเจ้ายังตกใจในปัญหาของข้าราชการชั้นจตุตถ
 โอกาสใดเลื่อนเป็นข้าราชการชั้นตรีอยู่ ในเมื่อข้าพเจ้าได้ทราบวารัฐ-
 ไลได้เปรียบพระราชาธิบดีข้าราชการพลเรือนเสนอเข้าสู่สภาผู้แทน
 ราษฎร ข้าพเจ้ามีความหวังว่าคงจะได้เห็นรัฐบาลพิจารณาหลักการ
 เสนอชั้นจตุตถขึ้นเป็นชั้นตรีอยู่เป็นอันมาก แต่เมื่อมาปรากฏเข้าจริงแล้ว
 ด้กว่ารัฐบาลไม่ได้แก้ไขตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอขึ้น
 ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่า เรายังจะนับว่าเป็นการให้ความยุติธรรม
 ด้ข้าราชการชั้นจตุตถเพื่อจะได้มีโอกาสเลื่อนขึ้นเป็นชั้นตรีนั้นไม่ได้
 ผลทข้าพเจ้าจะขบแรงแงมคังน

ในประการที่ ๑ ปัญหาเรื่องการขัตติกรรมหรือไม่ขัตติกรรม มี
 ข้อยกการสอยหรือไม่เลื่อน การสอยขัตติเลือกเป็นโลหสำหรับขกันผู้
 ขกับขัญชาได้อย่างดีที่สุด แต่ถ้าหากว่ามีการพิจารณาข้าราชการชั้น
 ทุวาทำผิดวินัยแล้ว เราจะเห็นได้ว่ามีหลักการให้อ่านำแก่ผู้ ขังคัย
 ขัญชาน ในการที่จะพิจารณาตงไทยข้าราชการชั้นจตุตถได้ เป็นต้นว่า
 ข้าราชการชั้นจตุตถส่วนกลาง กรมเจ้าสังกัดเป็นผู้สอยสวนพิจารณา
 และ อ.ก.พ. กรมเป็นผู้ตงตงไทย ข้าราชการชั้นจตุตถส่วนภูมิภาค
 กรมการจังหวัดเป็นผู้สอยสวนพิจารณา และ อ.ก.พ. จังหวัดเป็นผู้
 พิจารณาตงไทย ถ้าเรากำนังขในการปกครองตามปกติแล้ว เราจะ

เห็นได้ว่าการยอมรับตนผู้มีความดีและกระทำดีแก่คนนั้นเป็น
 ผู้บุคคลหนึ่งมีสติจะลงโทษผู้ทำผิด ก็เหตุใดจึงไม่ให้บุคคลอื่น
 นั้นมีสติจะให้รู้ความดีแก่บุคคลจำพวกนั้นได้บ้าง นี่ข้าพเจ้ารู้สึก
 แปลกใจเป็นกำลัง ในเมื่อพระราชบัญญัติใหม่นี้ให้อำนาจ อ.ก.พ.
 จังหวัดพิจารณาลงโทษข้าราชการชั้นจัตวาได้ และให้ อ.ก.พ. กรม
 พิจารณาลงโทษข้าราชการชั้นจัตวาในส่วนกลางได้ แต่ไม่ให้ อ.พ.ก.
 กรมและจังหวัดพิจารณาเลื่อนชั้นข้าราชการชั้นจัตวาเป็นชั้นตรีได้ นั้น
 ประการหนึ่ง และข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าเราจะให้ โอกาสข้าราชการชั้นจัตวา
 เลื่อนเป็นชั้นตรี โดยให้อำนาจในการวินิจฉัยและลงโทษแก่ผู้บังคับบัญชา
 โดยตรงแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าจะกว้างที่เสนอมาน จึงอยู่ข้าพเจ้ามี
 สติที่จะแปรญัตติ แต่ว่าเป็นความหวังที่น้อยเหลือเกินในชั้นนี้ อีก
 ประการหนึ่งเช่นปัญหาที่สำคัญที่ข้าพเจ้าได้เคยปรึกษาหารือกับท่านผู้
 ใหญ่มาบ้างถึงในเรื่องเกี่ยวกับการแยกประเภทให้ มีการสอบแข่งขันรับ
 บุคคลภายนอกเป็นข้าราชการชั้นจัตวา ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าเป็น
 เรื่องเกี่ยวกับจิตใจของประชาชนชาวไทยโดยทั่วไป คือในเมื่อสมัย
 สมบูรณาญาสิทธิราชย์นั้นเราฝากคนเพอร์รับราชการ มาในชั้นนี้เช่นสมัย
 ทมหตการฝากคนเพอร์รับราชการแล้ว วัตถุประสงค์ของรัฐบาลที่สำคัญ
 อยู่ที่คือฝากคนเพื่อประกอบอาชีพ ถ้าเราแยกโอกาสให้บุคคลที่มีความรู้
 และมีวิทยฐานะพอที่จะสอบเข้ารับราชการชั้นจัตวาได้สอบแข่งขันได้เสมอก็
 เป็นประตูที่กว้างสำหรับเปิดให้ ผู้ที่มีความรู้ เหล่านี้ออกโอกาสที่จะเข้า

รัฐบาลฯ ไม่ไปหน้าออกใช้โดยมอบหมายให้ ข้าพเจ้ายังคงคิดเสมอ
 ถ้า ถ้าหากว่าเราเคยประท้วงต่อสู้แข่งขันบุคคลภายนอกเพื่อรัฐบาลฯ
 จนตรึงแล้ว บางทีบุคคลเหล่านั้นหวังที่จะรัฐบาลฯ จนตรึงแล้ว
 ประกอบอาชีพซึ่งเป็นการส่งเสริมนโยบายของรัฐบาลอยู่ส่วนหนึ่ง ใน
 เรื่องนี้ถ้าหากว่าจะไม่พิจารณาถึง ก็จะไม่รู้สึกว่าเป็นเรื่องสำคัญ แต่
 ถ้าหากว่าเราพิจารณาถึงแล้ว จะเห็นว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นบุคคลสำคัญอย่างยิ่ง
 เราจะเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ใช่พระราชบัญญัติที่ กวักขันวินัย วิชา
 ราชการพลเรือนอย่างทั่วถึงทุกการไว้ คราวนี้ที่เราจะมีบทบัญญัติให้
 การสอบแข่งขันความเป็นชนตรและชนเจตคติโอกาสจะก้าวขึ้นสู่บรรทัดฐาน
 ทั่วเพียงการสอบแข่งขันเท่านั้นแล้วไซ้ เราไม่มีการขอร้องกันที่จะให้
 เขาหลักเลยในการที่หนึ่งสอบเพื่อสอบเข้าเป็นชนตร เพราะไม่มีทางใด
 เลยนอกจากการสอบ ข้าพเจ้าเคยรำร้องในเรื่องนี้มาช้านานแล้ว และ
 ไม่จำเป็นจะต้องกล่าวในที่นี้หลายหน เพราะมีสมาชิกหลายท่าน
 ได้กล่าวแล้ว เพราะฉะนั้นคิดว่าถ้าหากว่ารัฐบาลได้สังเกตในข้อนี้แล้ว
 และยินดีที่จะทำใจกว้างขวางในชั้นกรรมาธิการ ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะรับ
 ทศกัณฐ์แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๗.๓๕๓.

นายศิริ น้าเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : ตามที่ใดมีผู้อภิปรายกัน
 มาแล้วนั้น โดยมากก็เป็นเรื่องปลุกย่อยซึ่งชอบที่เราจะทำใจ ในชั้นแปร

ญัตติ เราคงจะยอมรับกันอยู่แล้วว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันยังมีของใหม่อยู่หลายประการ และแม้จะได้แก้ไขใหม่แล้วก็ตาม แต่ยังมีของใหม่อยู่นั่นเอง แต่เราจะทำได้อย่างไรถ้าเราจะกักกันในร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นต่อไปแล้วก็เท่ากับเราจะยอมรับให้พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนซึ่งมีของใหม่ ใช้อยู่เวลานั้นจะต้องใช้ต่อไป ข้าพเจ้าเองมีความประสงค์อย่างยิ่งที่จะก้าน และโดยเหตุที่มีความประสงค์แก้ไขของใหม่ จึงเห็นว่าเราควรระมัดระวังการไว้ซึ่งหนึ่งก่อน แล้วเราจะแก้ไขในชั้นแปรญัตติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะรับเอาไว้ แล้วไปช่วยกันแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการ เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้วางหลักการไว้โดยกว้างขวาง ซึ่งเราจะแปรญัตติเขาก็ได้

พระยาศรีธรรมราช (สงขลา) : ข้าพเจ้าขอประทานร้องขอต่อรัฐบาลผู้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นใหญ่เห็นพระราชนิพนธ์ไป ข้าพเจ้ามีความหวังว่ารัฐบาลและสมาชิก แห่งสภาฯ นั้นอาจจะเห็นชอบกับข้าพเจ้าเมื่อใด พึงเหตุผลของข้าพเจ้าก็จะกล่าวต่อไป

๑. บัณฑิตสงครามโลกก็เกิดขึ้นแล้ว ถึงหากว่าประเทศไทยตกลงแน่นอนแล้วว่าจะรักษาความเป็นกลางอย่างเที่ยงธรรม ก็นี้ข้าย่านเมืองอยู่ในยามฉุกเฉิน สภาฯ กับรัฐบาลควรจะทำงานร่วมกันเป็นเอกฉันท์ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติใด ๆ ที่ยังไม่จำเป็นจะต้องออกและหลักการนั้นไม่ชอบด้วยความเห็นของประชาชนทั่วไป เช่นการเพิ่ม

เงินตรา รัฐมนตรีเขย่นกัน ควรระงับเสีย ไม่ควรใช้ เช่นเรื่องใดเคย
กัน จะยื่นการทอนกำลังกายกำลังใจในการที่จะทำงาน สำคัญเพื่อประ
โยชน์แก่ชาติบ้านเมือง

๓. ในยามสำคัญเช่นนี้ ภาษีอากร อาชวคณ้อย ลงไปและ รัฐบาล
ควรต้องการเงินไปสำรองไว้ ใช้ ในการฉุกเฉิน ท่านรัฐมนตรีก็มีเงิน
ก้อนพอกินพอใช้ หากจำนวนเงินเกินท่านรัฐมนตรีจะต่ำกว่าสมัยเก่า
มากก็ดี จำนวนรัฐมนตรีในเวลานี้มีจำนวนเกือบครึ่งของจำนวนเก่า

๓. สภาฯ นี้ ควรไว้เกียรติยศไม่ควรลงมตขึ้นเงินเกินให้แก่
สมาชิกคนใด ๆ ถ้าในเวลาใกล้สมัยจะมีการเลือกตั้งกันใหม่ ถ้าสภาฯ
มีความเห็นว่า คณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกคนใดควรจะได้ เงินเกิน
ที่ควร จะออกกฎหมายลดเงินเกินในขณะนั้น เพื่อให้แก่บุคคลที่เข้ามา
ใหม่ ได้รับเงินเกินนั้นไป ตามแบบอย่างที่เขาได้ทำมาในต่างประเทศ

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านพคนั้นเฉพาะในพระราชบัญญัติ
นี้ ท่านพูดถึงพระราชบัญญัติเงินเกินมันคนละประเด็นท่าน

๑๗.๕๐ น.

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ตามที่รัฐบาล
มีนโยบายเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา เราทั้งหลายก็นับแล้วว่า
เวลานี้เราปล่อยให้ฝ่ายบริหารทำงานตามงานที่ ให้ ฝ่ายบริหารทำนั้น

เกิดขึ้นด้วยชนชั้นงานเป็นจักรกลใหญ่ที่สุด ถ้าหากว่าเราไปรับหลักการ
 ความสำเร็จงานที่ฝ่ายบริหารทำไปนั้นจะเจริญขึ้นหรือไม่ ขอให้ท่านสมาชิก
 ทั้งหลายผู้ไม่เกรงพิจารณาให้ถี่ถ้วน เรื่องปลดปล่อยเราไม่ควรจะพูดมาก
 ตัวจักรสำคัญอันเองถ้าเราคงกระทำเรื่องอื่นให้รัฐบาลทำงานเพื่อ ประ
 ชำชน ก็เหตุใดเราจะมากที่คำนึงถึงมรดกในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่ง
 ไม่เป็นสาระอะไรเลย นี่เป็นปัญหาใหญ่ของชาติประเทศในเรื่องข้าราชการ
 การปลดปล่อยซึ่งเขาจะไม่ยอมปลดปล่อยให้มันเลอะเทอะ เมื่อเป็นเช่นนั้นข้อ
 ปลดปล่อย ๗๗ มาตรา นั้นข้าพเจ้าก็เห็นแล้วว่าไม่กระไรนักพอจะทำกัน
 ได้ ความที่ผู้แทนราษฎรสงขลาอภิปรายมากก็น่าฟัง แต่นั่นแหละคนเรา
 มันชอบได้ด้วยอะไรก็ทำกันแล้ว ถ้าหากว่า ความแค้นแค้น เกิดมี
 ขึ้น เหมือนกับจักรทวงหนี้เป็นสนิมขึ้น เราจะต้องเอามันออกใจ จะถือ
 มติไม่รับหลักการอย่างเมื่อก่อนข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย นี่เป็นหลัก
 สำคัญ เป็นงานของชาติ ถ้าหากว่าเราจะถือมติดังนั้นไปรังกันมาโดย
 เหตุการณ์มรดกแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าหาก
 ว่าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลก็เช่นเดียวกัน แล้วจะมาตั้งกระทู้ถามกันแต่ทำอะไร
 กันได้ ตัวจักรที่พิจารณาทั้ง ๗๗ มาตรา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไม่มีอะไรแล้วที่เราจะพูดกันมาก ด้วยยังไม่อยากเสนอตั้งมติ อยากฟัง

๑๗.๔๒ ๓.

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นครราชสีมา): ก่อมหทพระราชบัญญัติ

วรรณคดีชาวจีน... วรรณคดีชาวจีน... วรรณคดีชาวจีน... วรรณคดีชาวจีน... วรรณคดีชาวจีน...
 ของรัฐบาลก็หวังจะให้ปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ความเห็นที่ควรคำนึง
 ข้าราชการมีความซื่อใจสำหรับข้อ ๑ คือว่าข้าราชการเงินเดือนซึ่งค่า
 กว่า ๒๐ บาท ซึ่งทางรัฐมนตรีก็ควรเห็นว่าทางกระทรวงการคลัง
 จะต้องจ่ายเงินถึงสามแสน บาทอะไรเช่นนั้น เป็นเรื่องที่ดีสำหรับสมาชิก
 ประชุมรัฐสภาซึ่งยังไม่ได้ ฟังความเห็น หรือความคิด จากรัฐมนตรีกระทรวง
 การคลังเลย ในชั้นนี้เราก็ควรจะถือว่ารัฐมนตรีคลังของเรานั้น
 เคยขอพระราชทานเงินได้ตั้ง ๕ ล้านบาท เหตุใดรัฐมนตรีคลังจะมาโกง
 หรือเอะอะกันสำหรับข้าราชการเล็กน้อยซึ่งหาเข้ากันค่า ซึ่งข้าราชการ
 เหล่านี้ถูกข่มขืนด้วยความจำเป็นทั้งหลายอย่าง ทนเมือข้าราชการผู้
 นานทำงาน งานนั้นต้องเหมาะพอกับความจำเป็นอยู่จึงจะทำได้ เพราะ
 ฉะนั้นเมือความจำเป็นของเขาไม่พอเพียงแล้ว การที่จะประนีประนอมให้
 เพิ่มขึ้นนั้นเป็นเรื่องที่ลำบาก ข้าราชการจึงซื่อใจในเรื่องนี้

อีกประการหนึ่งหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้เห็นว่า
 ปรับปรุงข้าราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แต่ว่างานของรัฐบาลหรืองานที่
 เกี่ยวข้องกับราชการนั้นส่วนมากเกี่ยวข้องกับราษฎรอยู่มากน้อย ราษฎรจะต้องทำ
 งานเกี่ยวกับรัฐบาล มีส่วนได้เสีย มีประโยชน์ทุกสิ่งทุกอย่างตลอด
 จนกระทั่งระทากษัตริย์มาทำให้รัฐบาล คราวนี้พระราชบัญญัตินี้โย
 ขยายของรัฐบาลเพียงระควบคุมคนงานของรัฐบาลซึ่งมีพื้นฐานอันน้อย
 หรือได้ลดลดเงินเดือนอย่างหนึ่ง คราวนี้งานบางอย่างที่ราษฎรได้รับ

ความเสียหายหรือความทุกข์ของสงฆ์หรือโยคีในพระราชบัญญัติ
 นานาประการที่หลายครั้งหลายหนแล้วความรับผิดชอบเช่นนี้รัฐบาลได้
 ได้เห็นด้วยแก่คุณงามความดีว่าราษฎรที่ได้รับความเสียหายเนื่องจาก
 การกระทำของคนของรัฐบาลนั้น รัฐบาลจะได้คุ้มครองหรือช่วย
 อย่างหนึ่งอย่างใดไม่มีเลย คราวนี้ข้าพเจ้าจึงต้องใจว่าหลักหรือมโน
 ยายเช่นนี้ประเทศไทยเรายังไม่มีศาลปกครอง เมื่อจะปรับปรุงการ
 การพลเรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลคงไม่ลืมเรื่อง
 เสียหรือก แต่ยังมีข้อใจว่ายังมีนโยบายที่จะช่วยเหลือหรือคุ้มครองผล
 ของราษฎรอย่างหนึ่งอย่างใด เพราะว่าผู้ที่ได้ผ่านกฎหมายมาแล้ว
 หรือกฎหมายขนาดเล็กน้อย หรือไม่รู้อย่างไรก็ได้ว่า ราษฎรเวลานี้
 ยึดทรัพย์สินสำคัญของรัฐบาลมาชำระหนี้ไม่ได้ เพราะเป็นลาอาณัติ
 คราวนี้ถ้ารัฐบาลเช่นแพ้วความ แล้วไม่ใช่หนี้หรืออยู่เฉยๆ ราษฎรก็
 ทำอะไรไม่ได้ เคยมีตัวอย่างซึ่งผ่านมาแล้ว ข้าพเจ้าจึงต้องใจว่า
 นโยบายในเรื่องนี้รัฐบาลไม่มีศาลปกครองให้ราษฎรมีสติมีเสียงที่จะ
 มาร้องหรือพูดว่า ถ้าราชการนั้นทำอะไรไม่ได้ หรือทำผิดหรือทำให้
 ราษฎรเสียหาย เมื่อเช่นนี้แล้วตามพระราชบัญญัติที่หวังว่าจะปรับปรุง
 ให้ดีขึ้นนั้นเพราะข้าราชการ ส่วนราษฎรส่วนมากที่มากติดต่อกับ
 ราชการนั้นข้าพเจ้ายังไม่ทราบนโยบายของรัฐบาลจะเดินไปทางไหนจึง
 ได้ มีเรื่องข้อใจออกเรื่องหนึ่ง พระราชบัญญัติคนเรากฎว่าพระราชบัญญัติ
 เห็นแต่ตัวพระราชบัญญัติ คราวนี้คนที่ไม่เคยทำงานหรือทำงานอยู่

ในวาระที่เศษ ๆ เวลาเมื่อมีการมีเสียงระโหรงรงบ้างนั้นก็ว่าคน
มาดกว่างานมากกว่าคน เช่นนี้เป็นเสียงที่ทางรัฐบาลก็ได้ยินอยู่
แต่หลักเกณฑ์หรือวิธีต่าง ๆ ก็ไม่แสดงมาให้เห็นว่ารัฐบาลมีนโยบาย
หรือความมุ่งหมายจะปรับปรุงสิ่งอันเก่า ยังไม่ทำให้เหมาะสมยิ่งขึ้นอย่าง
ใด ข้าพเจ้าจึงข้องใจในข้อเหล่านี้

น. อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม : รัฐบาลอยากจะชี้แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกบางท่านที่
ได้อภิปรายมาแล้ว คือท่านสมาชิกคนหนึ่งไม่เห็นชอบด้วยในการซึ่ง
รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ มาถึง สภาฯ พร้อมกับ พระราชบัญญัติ
เงินเดือนของสมาชิก ซึ่งอยู่ในระเบียบวาระต่อไป ว่าเป็นการขมขื่น
ขมแค้น ความจริงนั้นถ้าท่านสมาชิกผู้นั้นได้ทราบบอกเท็จจริงแล้ว ท่าน
จะเห็นว่าไม่เป็นเช่นนั้นเลย เพราะว่าความผิดในเรื่องการแก้ไขระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน นั้นได้มี อยู่ตั้งแต่ รัฐบาล สมัย เจ้าคุณพหลฯ เป็น
นายกรัฐมนตรี ก็ว่าตั้งแต่ครั้งนั้นมีการ ส่งความคิดความเห็นมา
จากกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ตลอดจนกระทรวงทั้งกระทรวงการพิจารณา
เป็นเวลาร่วม ๓ ปี แล้วนอกจากนั้นก็มาพิจารณาที่คณะเสนาบดีขอใน
คณะรัฐบาล ซึ่งเสนาบดีว่ามีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
เสร็จก็มีร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลเรื่องหลังมา ในการเสนอก็คือ
เสนอตามลำดับนั้นเอง เมื่อรัฐบาลทำด้วย ความบริสุทธิ์ใจก็ไม่เกรง
กลัวอะไร เพราะคงจะไม่มีผู้ใดปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

การพลเรือนเสร็จภายใน ๕ วันหรือ ๗ วันแล้วเดินเข้ามาเฝ้า ชี้ชี้เท็จ
จริงเป็นเช่นนั้น

สำหรับสมาชิก วิถีที่ เราทำ เช่นนั้น ในระหว่าง ที่เรามีภาวะเป็น
กลางอยู่ในการสงคราม เป็นการทำให้ การเงิน การทอง จากแดน
ต่าง ๆ เข้าเฝ้าเรา ชี้แจ้งแล้วว่าฐานะที่แท้เป็นอยู่จริง ชี้ชี้เท็จจริงเท่า
ที่เป็นอยู่เวลานั้น ไม่ทำให้ เป็นการกระทบกระเทือนงบประมาณอย่างไร
เพราะรัฐมนตรีแต่ละท่าน ซึ่งเป็นข้าราชการ ฝ่าย ปรมาจารย์ก็ได้รับเงิน
เดือนในอัตราหนึ่งพันบาทหรือหนึ่งพันกว่าบาทอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้า
จะมีการเพิ่มเติม ก็เป็นการเล็กน้อย ซึ่งไม่เป็นการถึงกับว่านำความ
เสียหายอย่างไรไม่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม สมาชิก ย่อมมีสิทธิที่จะ
แปรญัตติได้ ซึ่งถ้าท่านเห็นว่าเงินเดือนที่ใดเสนอมานไม่เป็นการเหมาะ
สมควร ท่านก็ย่อมจะแปร ญัตติใน ประการใด ประการหนึ่งได้ ใน ชั้น
การรวมวิชาการ

สำหรับข้อนั้นในเรื่องข้าราชการเงินเดือน ๒๐ บาท จะเป็นการ
เพียงพอหรือไม่ อะไรที่อะไรต่าง ๆ ที่สมาชิกผู้อภิปรายที่หลังนั้นซึ่งใจ
นั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะได้อธิบายให้ทราบ ส่วน
ในเรื่องศาล ปกครองนั้น ความจริงไม่ เกี่ยวกับ ประเด็น พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในทันที แต่ขอชี้แจงว่านโยบายของรัฐบาล
มีว่า ที่จะลดชั้นเครื่องครุภัณฑ์ในวินัยของข้าราชการ และรัฐบาลก็ยังได้
มีนโยบายนั้น คือว่าได้มีการเครื่องครุภัณฑ์ในเมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใด

ทำความดีไว้ มีพระยศใหญ่สูงก็เทศกนไปซึ่งทงนกับขมตัวได้ เพราะ
 ฉะนั้นในการปรับปรุงพระราชบัญญัติ และในการที่จะตั้งเสียบใน
 กระทรวงของกรมต่าง ๆ ได้พิจารณาโดยเคร่งครัด และนอกจากนั้น
 เวลานั้นไม่มีศาลปกครองก็ตาม แต่เรามีกรรมการเรื่องนี้ ซึ่งประกอบ
 ด้วยบุคคลภายนอกและข้าราชการเป็นส่วนมากได้ พิจารณาในเรื่องการ
 ก่อตั้งข้าราชการที่ดีหรือในเรื่องการฟ้องร้องข้าราชการที่ดี ซึ่งเป็น
 อีกเรื่องต่างหาก คือพวกข้าหลวงตรวจการและกรรมการอื่น ๆ เพราะ
 ฉะนั้นก็หวังใจว่าสมาชิกผู้ซึ่งใจในประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับหลักการในข้อ
 ปลัดข้อย่อยในหลักการต่าง ๆ รวมทั้งข้าราชการพลเรือนชั้นจกทว่าข้าพเจ้า
 ไม่ได้ชี้แจงโดยละเอียดละออขึ้น ก็เพราะว่าได้ชี้แจงมาแล้วนั้น ท่าน
 ก็ยอมแปรรูปคดีได้ ส่วนในฐานะของข้าราชการพลเรือนชั้นจกทว่านั้น
 ก็ไปขึ้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะได้ชี้แจงให้ทราบ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 ความที่ท่านสมาชิกว่าเสมือนเราตั้งต้นด้วย ๒๐ หรือ ๓๔ บาทนั้น ความ
 จริงถ้าหากว่าท่านจะได้ในด้วยแล้ว ก็จะได้เห็นว่าในพระราชบัญญัติ
 ที่เราใช้อยู่ในทุกวันนี้ก็ หรือว่าในร่างพระราชบัญญัติที่ปรับปรุงมา
 ใหม่ก็ เราได้เปิดโอกาสที่จะบรรจุเสมือนขึ้นต้นในอัตรา ๓๕ บาท
 หรือถึง ๕๐ บาทก็ได้ทีเดียว ในการที่ร่างพระราชบัญญัติใหม่จะขึ้น
 มีได้ ให้เสมือนทุกคนตั้งต้นโดยอัตรา ๓๕ บาทนั้น ก็ด้วยเพ่งเล็งถึงว่า
 ในบรรดาเสมือนนั้น คุณภาพของเสมือนย่อมต่างกัน เสมือนที่มีคุณ

สภาพพิเศษ เช่นพวกที่สามารถที่จะทำหรือจะตัวเลขได้คล่องหรือพิมพ์
หนังสือได้คล่อง ในจำพวกนี้ท่านอาจจะบรรจุในอัตรา ๓๕ หรือ ๕๐
บาทก็ได้ ส่วนพวกที่มีคุณภาพต่ำกว่านั้น ก็ยอมเป็นธรรมดา
อยู่เองที่จะได้เริ่มบรรจุในอัตราต่ำกว่า

ในการที่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบขึ้นได้กระทำมานั้น ไม่ได้ตั้งใจ
ออกของผู้ยักหาไม่ ความจริงได้ตั้งใจออกผู้ย่อยและได้ตั้งใจ
ประโยชน์ในทางราชการด้วย และสหายจะว่า ในกาลต่อไปนั้นเสมือน
ทุกคนก็ควรที่จะพยายามที่จะให้บรรจุในอัตรา ๓๕ บาท แต่ทั้งนี้เรื่องของ
จักรกษัตริย์นั้น ถ้าหากว่าเราได้เสมือนที่คิดหมายความว่าเสมือนที่
เป็นตัวเลขคล่องและพิมพ์ได้ดีแล้ว เราก็ต้องปรับปรุงในทางประจำแผนก
หรือหัวหน้าแผนกให้สามารถที่จะใช้เสมือนนั้นได้ เกือบที่เราอยู่
แล้วว่าคุณภาพของข้าราชการในชั้นที่เป็นหัวหน้าก็ยอมไม่สม่ำเสมอ
กัน ถ้าหากว่าเราได้ให้เสมือนไปในที่นี้ แต่ว่าหัวหน้ายังไม่สามารถ
ที่จะใช้เสมือนนั้นได้ การบรรจุเสมือนนั้นก็ยังไม่ได้ผลสัมฤทธิ์ความมั่ง
หมาย แต่อย่างไรก็ตาม ในภายหน้าเราได้ปรับปรุงทั้งในชั้นหัวหน้า
ทั้งชั้นย่อยข้างานแล้วเราได้ให้เอาเสมือนที่มีสมรรถภาพเข้าไปทำงาน ก็
เชื่อว่าจะงานนั้นจะทำให้ได้ และบางที่จำนวนคนเราก็อาจจะทำได้โดย
ได้ ข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่า เท่าที่ได้อ่านมาหลายกระทรวง วัตถุประสงค์เราจะใช้
เสมือนที่สามารถที่จะใช้ชดเชยกันและพิมพ์ได้ดีคล่องนั้น อาจจะทำ
งานได้ไ้ แต่ว่าทั้งนี้ท่านที่ได้อธิบายมาแล้ว บางท่านก็เห็นว่าไม่

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ไว้พิจารณาต่อไป ทั้งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๕ คน

ประธานสภาฯ: รัฐบาลขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อไม่มีผู้
ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ
มีว่าจะเอาอีกคน ทางรัฐบาลเสนอว่า ๕ คน

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ประทุมธานี): ข้าพเจ้าเห็นว่าควร
จะเป็น ๑๕ คน แล้วตั้งกรรมาธิการ เหล่านี้ ควรจะเป็นบุคคลภายนอก
ทั้งสิ้น ไม่เกี่ยวข้องกับสภาฯ เลย

มีสมาชิกขยับของ

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมอนุญาต ผู้ใดเห็น
ควรตั้งกรรมาธิการ ๑๕ คน ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดเห็นว่าควรตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ในวาระ
นี้ ๑๕ คน ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาฯ: เขียนว่าให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน
คน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:
รัฐบาลขอเสนอเพียง ๔ นาย แล้วที่เหลืออีก ๕ นาย ก็ขอให้ท่านสมาชิก
เสนอ กรรมาธิการ ๔ นายที่รัฐบาลขอเสนอ คือ ๑. น.ส. หลวง
กรงนางสาวสวัสดิ์ ๒. หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ๓. นาย
ก้อน บุณนาค ๔. พระยาสุนทรพิพิธ

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): ข้าพเจ้าขอเสนอ
พระยาศรีธรรมราช ผู้แทนราษฎรเขตที่ ๑ จังหวัดสงขลา
มีสมาชิกรับรอง

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม): ข้าพเจ้า ขอเสนอ นายเฉลา
กาลานนท์
มีสมาชิกรับรอง

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเอี่ยม
ภาพกุล
มีสมาชิกรับรอง

ม.ล. ค้อย ชุ่มสาย (ประจวบคีรีขันธ์): ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
ค้อย ศิริขันธ์
มีสมาชิกรับรอง

นายวิช สุประภาสพันธ์ (สรวุฒิ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายพัน สพรหมสาร
มีตมาชิกกรียรวง

ขุนอนุสรภณี (นกรพนม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายฉวิล อุดล
มีตมาชิกกรียรวง

นายฉวิล อุดล (วัยเล็ก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ เพราะเนื่อง
ด้วยเหตุเป็นกรรมาธิการงบประมาณ

- เลขานุการสภา :
๑. น. อ. หลวงชำนาญนาวาสวัสดิ์ ร. น.
 ๒. หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ
 ๓. นายเกษม ชุนนาค
 ๔. พระยาสุนทรพิพิธ
 ๕. พระยาศรีธรรมราช
 ๖. นายเลขา
 ๗. นายเอี่ยม สุภาพกุล
 ๘. นายเที่ยง ศิริขันธ์
 ๙. นายพัน สพรหมสาร

ประธานสภา : แปรญัตติภายในวันนี้

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
๗ วัน

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : เรื่องนี้จะต้องพิจารณาใน
ชั้นกรรมาธิการเป็นข้อสำคัญ จึงขอเป็น ๑๐ วัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ถ้า ๑๐ วันเกรงจะไม่ทันสมัยนี้

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

ประธานสภาฯ: เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ
ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ประณัติภายใน ๗ วัน

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเคียนและ
พดชนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมัยที่ ๔) พุทธศักราช
๒๔๖๒ ของรัฐสภา

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:
การที่รัฐสภาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคนชนมานั้น ก่อนที่รัฐสภา
ได้ลงมติสำหรับวาระที่ ๑ รัฐสภาขอเสนอว่า ให้สภาฯ นั้นตั้ง
กรรมาธิการขึ้นไปสอบสวนเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อความบริสุทธิ์เกี่ยวกับ
ฝ่าย กรรมาธิการที่จะไต่ถามขึ้นไปนั้น ก็ขอให้ เป็นกรรมาธิการ
สามัญซึ่งควรที่จะเอาบุคคลอื่น นอกจากสมาชิกและนอกจากรัฐ-
สภา เว้นไว้แต่ท่านประธานคนเกี่ยวข้องเท่านั้น นั้นเป็นความตั้งใจของ
สภาฯ เพื่อให้กรรมาธิการนั้นได้พิจารณาสอบสวนว่า สมควรหรือไม่
ในการที่จะให้ความเป็นอยู่ในทุกวันนี้ ได้มีราคาแพงขึ้นเช่นนี้
สมควรที่จะเพิ่มเงินเคียนให้แก่ท่านสมาชิกหรือไม่ และเมื่อได้ฟัง
รายงานของกรรมาธิการวิสามัญที่ไต่ถามขึ้นไปแล้ว เราจึงพิจารณา
การที่จะวินิจฉัยว่า จะควรลงมติรับหลักการตามวาระที่ ๑ หรือไม่

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): กฎหมายสมัยนี้
มีที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแถลงว่า เราควรที่จะตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญ คือคนภายนอกให้มาสอบสวน กล่าวโดยละเอียด

คดี รายจ่ายและรายรับของผู้แทนราษฎรเป็นส่วนมาก ถ้ามีของขึ้นโดย
 บ่อยๆ หรือฟังก์ค่าเกินวันแล้ว ก็รู้สึกวากมาก แต่ความจริงข้าพเจ้าไม่
 เห็นด้วย กล่าวคือ ใครที่จะรู้สภาวะหรือความเป็นอยู่ของท่านผู้แทน
 ราษฎรแห่งชาตินั้นได้ ก็กว่าตัวของท่านผู้แทนหาได้ไม่ เราทำแบบ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังราวกับว่าเขาคนนั้นมาหาเรา ซึ่ง
 ทยอยเลขมลกทินของผู้แทนราษฎรซึ่งไม่ได้เสนอขอเงินเกินจนไปควยนัก
 หาได้ไม่ เพราะฉะนั้นตามเหตุผลที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว จึงไม่
 จำเป็นที่จะต้องส่งคนออกมาหาเราให้พิจารณาภาวะของผู้แทน ควร
 ส่งผู้แทนประเภท ๑ ซึ่งเป็นนักการเมืองจริง ๆ ไม่ใช่ให้นักการเมือง
 หมดชื่อเป็นกรวมการนั้นแต่ละเหมาะสม ในการที่คณะราษฎรได้
 กฎหมายระบอบรัฐธรรมนูญปกครองชาวไทยแท้ๆ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ตามที่รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังเสนอแล้ว ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายสีหมัน วณีสอน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเบื่อกฎปรั
 ท่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นคว
 เบื่อกฎปรัรายท่อไป ขอไปวคยถ่มอช

สมาชิกยกมือ ๖ คน

ประธานสภาฯ ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ประธานสภาฯ: เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องกรรมาธิการชั้นพิจารณาเรื่องก่อนรับหลักการ
ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอ ขอให้ไปรคยก
มือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๑ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันตกลงให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้น
พิจารณาก่อนรับหลักการ มีกรรมาธิการกี่คน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:
รัฐบาลขอเสนอ ๕ คน

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลขอเสนอให้มีจำนวน ๕ คน ผู้ใด
มีความเห็นประการใดบ้าง เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอว่าที่ประชุมอนุมัติให้ มีกรรมาธิการ ๕ คน

นายทอง ก้นทาธรรม (แพ้ว): ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาสุน-
ทรพิพิธ

มีสมาชิกรับรอง

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:

ข้าพเจ้าขอเสนอท่านผู้มีเกียรติประธานสงฆ์ และพระภิกษุในเขตเมืองทั้งหมด
นอกจากเจ้าคุณสุนทรพิพิธ คือเหลืออีก ๔ คน ทวีติยาภิเษกเพื่อ
ความยุติธรรมแก่กันทั้งสองฝ่าย ตัวอย่างนั้นขอเสนออีก ๔ คน คือ
ท่านประธาน ฯ พระยานลราช ฯ และพระยาอภัยสงคราม หลวง
ประเจียดกษัตริย์

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (พิทลุง) : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวง
ศกทกรมย์

ประธานสภา : ขอเสนอเพียง ๕ คน ทางรัฐบาลก็เสนออีก
๔ คนเพื่อให้ เป็นความสะดวก ครบ ๕ คนแล้ว

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (พิทลุง) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

เลขาธิการสภา : รายนามกรรมการ คือ ๑. พระยาสุน-
ทรพิพิธ ๒. พระยามานวราชเสวี ๓. พระยานลราชสุวัณ
๔. พระยาอภัยสงคราม ๕. หลวงประเจียดกษัตริย์

ประธานสภา : เวลานี้ประชุมกันมาเวลานานแล้ว ขอพัก
๑๕ นาที ข้าพเจ้าขอประทานไทย เกยวันมฤคคอกอินทง ประ-
เทียวท่านจะกลับเสียก่อน ซึ่งทางรัฐบาลขอเสนอเพิ่มวันประชุมตั้งแต่
อาทิตย์หน้าเป็นต้นไปอาทิตย์ละสองวัน คือวันอังคารและวันเสาร์ เวลา
สามทุ่ม รมณ์ ใดมีความเห็นเป็นอย่างไรร่าง ถ้าไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอว่าประชุมกันหมด. ตั้งแต่วันอังคารที่ ๑๒
เดือนนี้ ขยพักสัก ๑๕ นาที

พักประชุมเวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖:๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไปขอให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๒ โดยมีหลักการว่า ชาติให้มีบทบัญญัติให้ความคุ้มครองแก่นายกรัฐมนตรีเป็นพิเศษ โดยคงโทษความผิดฐานประทุษร้ายต่อนายกรัฐมนตรีหนักกว่าปกติ เหตุผลในเรื่องนี้ก็คือว่า การปกครองแห่งรัฐจะดำเนินไปได้ด้วยดีย่อมต้องปราศจากสิ่งอันก่อให้เกิดการระส่ำระสาย บุคคลสำคัญของรัฐซึ่งหากมีการกระทบกระเทือนแม้แต่น้อยอาจทำให้การปกครองรัฐระส่ำระสายได้นั้น ได้แก่ พระมหากษัตริย์ ประมุขแห่งรัฐ และนายกรัฐมนตรี ประมุขแห่งรัฐบาล สำหรับองค์พระมหากษัตริย์ และบุคคลอันซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับพระองค์ท่าน คือ พระราชินี มกุฎราชกุมาร ผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน กฎหมายมีบทบัญญัติคุ้มครองไว้เป็นพิเศษแล้ว แต่สำหรับนายกรัฐมนตรีมีบทบัญญัติท่านเองไม่มี จึงเห็นควรสมควรที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของกฎหมาย โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติคุ้มครองนายกรัฐมนตรีลงในกฎหมายลักษณะอาญา

เหตุผลที่รัฐสภาตราพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติมในการ ๒๒๖ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม
 ค.ศ. ๑๙๒๖ ซึ่งดำเนินการปกครองแผ่นดินนี้ คือมีพระมหากษัตริย์
 กฎหมายนั้นย่อมเป็นกรรมตาอยู่เองที่เราจะต้องยกย่องเชิดชูพระมหากษัตริย์
 เช่นประเพณี ซึ่งลบลูกปลูกกันอยู่ในขณะนั้นว่า องค์มหากษัตริย์
 ผู้ปกครองแผ่นดินตลอดจนผู้ร่วมพระวงศ์นั้นอาจมีส่วนในการปกครอง
 แผ่นดิน ในขณะที่ย่อมได้ด้วยความคุ้มครองเป็นพิเศษตามกฎหมาย
 การกระทำใด ๆ อันทำให้พระยศเสื่อมแก่แก่น้อยกยอมมิโทษเป็นอย่าง
 หนัก ฉะนั้นในกฎหมายลักษณะอาญาจึงได้บัญญัติลงเรื่องไว้ ในภาค
 ที่ ๒ ส่วนที่ ๑ หมวด ๑ ว่าด้วยความผิดฐานประทุษร้ายต่อพระบรม
 วงศ์ตระกูล แต่เมื่อได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมาแล้ว ท่านสมาชิก
 ทั้งหลายก็ย่อมเห็นได้ว่าตำแหน่งสูงสุดในการปกครองแผ่นดินนี้ก็คือ
 มีนายกรัฐมนตรีเพิ่มขึ้นมาอีกตำแหน่งหนึ่ง ในฐานะที่พระมหากษัตริย์
 แต่เดิมได้ด้วยความคุ้มครองเป็นพิเศษก็โดยเหตุที่พระองค์ทรงเป็นประ
 มุขของรัฐอยู่ แต่เมื่อพระองค์ท่านมีท้องที่รับผิดชอบในการบริหารการ
 งานของบ้านเมืองแล้ว โดยพระองค์ท่านได้มอบให้คณะรัฐบาลเป็นผู้
 บริหาร ผู้ซึ่งรับผิดชอบโดยเห็นได้ชัดในทันทีก็แก่หัวหน้ารัฐบาล
 คือนายกรัฐมนตรีนั่นเอง ทั้งนี้เพราะเหตุว่านายกรัฐมนตรีเป็นผู้ซึ่งได้
 รับผิดชอบต่อความไว้วางใจจากพระมหากษัตริย์และสภาผู้แทนราษฎร ให้กระทำ
 เช่นนั้นพร้อมทั้งเป็นหัวหน้าในการที่จะบริหารกิจการงานราชการแผ่นดิน

ภัยพิบัติ ที่ว่าไว้ด้วยความคุ้มครองเป็นพิเศษคือว่า ในเรื่องซึ่งมีผู้
 พยายามจะกระทำการโดยเจตนาให้นายกรัฐมนตรีถึงแก่ความตาย น
 ถ้าเป็นกฎหมายทั่วไปถึงโทษ มีการยกโทษให้หนึ่งในสามในฐานะ
 ที่เห็นความพยายาม แต่ในต้นกฎหมายความว่าต้องไต่รับโทษเหมือนกัน
 หนึ่งว่าโทษมีอัตราแล้ว คงนับเช่นต้น และนอกจากนั้นนักคิดว่าเป็นก
 การอันดีในมาตรา ๗๘ คือในเรื่องการเตรียมการคดี ในเรื่อง
 การช่วยปลุกคดี ในเรื่องการสมรู้คดี กรณีเช่นนี้ในกรณีที่ทำต่อ
 พระมหากษัตริย์ มกุฎราชกุมาร มเหสี เหล่านี้ มีความผิด ถึงแก่
 การกระทำตามมาตรา ๗๘ ได้กระทำต่อนายกรัฐมนตรี ก็สมควรตาย
 มุศตซึ่งจะกระทำการเช่นนั้นไต่รับโทษถึง ภัยพิบัติไว้ ในกฎหมาย
 ลักษณะอาญา แต่ในเรื่องกำหนดโทษก็ได้ มีการลดหนักนกลงมาตาม
 ลำดับ เมื่อความจริงมีอยู่เช่นนั้น ซึ่งซึ่งท่านสมาชิกควรจะพิจารณา
 ก็คือ ถ้าว่าสำหรับนายกรัฐมนตรีนั้น สมควรจะไต่รับความคุ้มครอง
 เป็นพิเศษหรือไม่ นอกจากการไต่รับความคุ้มครองตามกฎหมายทั่วไป
 ไป รัฐบาลได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการซึ่งจะมีกฎหมายอย่างนั้น
 เป็นการสมควร แต่ในการนี้ก็มิใช่ว่ามีแต่ประเทศเราประเทศเดียว ใน
 นานาประเทศก็ได้ มีกฎหมายทำนองนั้นเช่นเดียวกัน และซึ่งเราได้ มีการ
 เปลี่ยนแปลงการปกครองมาในระยะที่เรียกว่า ระบอบของการปกครอง
 ยังไม่ลงรอยกันนัก และทั้งพฤติการณ์ซึ่งปรากฏแก่ท่านสมาชิกทั้ง
 หลายอย่างถ้าได้ มีการกระทำอันมีต้องช่วยทำนอง คดองกรรมในทาง

การเลือกตั้งสมาชิกผู้ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบของประเทศไทย
 ใดก็ได้ มีเรื่องปรากฏอยู่หลายคราวแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่คุ้มครอง
 สิทธิแก่นายกรัฐมนตรีนั้นเรามีโทษคุ้มครองในเรื่องด้วยบุคคล แต่เราคุ้มครอง
 ให้อีกในรองตำแหน่ง และยังการคุ้มครองนั้นอีก หมายความว่า
 ใดก็ได้ มีการประชุมที่รัฐวิสาหกิจที่ต่างแห่งทั้งแล้วนั้นแล้ว ก็ย่อมจะทำให้
 ผลกระทบเสียหาย คือนำมาซึ่งความระส่ำระสายขึ้นในบ้านเมือง เมื่อ
 นั้นแล้ว ท่านสมาชิกก็ย่อมเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายซึ่งรัฐบาลได้
 เสนอมาไม่ใช่เป็นการเดินไปหาผิด และในการร่างก็ได้ร่างด้วย
 ความระมัดระวัง ได้เอากฎหมายลักษณะอาญาของเราที่กฎหมายของ
 นานาประเทศมาเปรียบเทียบกับ และเมื่อได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกทั้ง
 ชาติฟังเช่นนั้นแล้ว หวังว่าท่านสมาชิกคงจะรีบหลักการนี้ไว้พิจารณา
 ด้วย

๒๗.๓๑ น.

พระยาสุรธรรมราช (สงขลา) : ข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่ข้อ
 หนึ่งว่า ถ้าหากว่ามีกฎหมายในประเทศอื่น ๆ ตรงกับกฎหมายที่เราจะ
 ขอแก้ไขแล้ว สภาฯ คงจะยอมรับ ข้าพเจ้าขอทราบว่าประเทศ
 ไทอย่างซึ่งมีกฎหมายบัญญัติไว้สำหรับนายกรัฐมนตรีเช่นนั้น

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรม : ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ทราบโดยบางดังนี้ เป็นต้นว่าในประมวล

๑๖๖๖ ของสมเด็จพระคริสตศักราช ๑๖๖๖ คริสตศักราช ๑๖๖๖ ๓
 ทมวาทที่ ๑ ว่าด้วยการประทุษร้ายต่ออำนาจของรัฐบาล และจำแนก
 เป็นส่วน ๆ คือมีการประทุษร้ายต่อพระมหากษัตริย์ ต่อรัฐมนตรี
 และรัฐมนตรี และประมวลกฎหมายอาญาออสเตรีย คริสตศักราช
 ๑๘๓๖ บรรพที่ ๓ ลักษณะที่ ๑ นั้นก็ได้มีมาตรา ๑๒๕๐, ๑๒๕๑ ได้
 มีการลงโทษการประทุษร้ายต่อหัวหน้ารัฐบาล และก็มีมาตรา ๑๒๕๐
 ถึง ๑๒๕๑ ประมวลอาญาของโปแลนด์ คริสตศักราช ๑๘๓๓ และ
 ลักษณะความผิดแม่ทมิวาทที่ ๗ ได้คุ้มครองการประทุษร้ายต่อรัฐ
 บาลและรัฐมนตรีไว้ ในมาตรา ๘๕—๘๖ แต่ก็ยังมีประมวลอาญา
 เบลเยียมที่ว่าการประทุษร้ายชีวิตรัฐมนตรี ซึ่งบัญญัติตามหน้าที่
 มีมาตรา ๑๐๓ ซึ่งบัญญัติว่าแม่แต่เพียงพยายาม หรือเตรียมก็มีความ
 ผิดเช่นเดียวกับทำสำเร็จ ทั้งนี้เช่นกัน

ขุนบรัศการกิตติคดี (ขุนตราชธานี) : ข้าพเจ้าเห็นว่าตำแหน่ง
 นายกรัฐมนตรีของเรานั้นแต่ก่อนเรายังไม่เคยได้ยินเลย จะมี
 คนเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองนี้เอง นายกรัฐมนตรีนี้ว่าเป็นคน
 สำคัญของประเทศผู้หนึ่ง เพราะฉะนั้นเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เราจะ
 ต้องมีกฎหมายคุ้มครองเกียรติยศ และอิสรภาพของนายกรัฐมนตรี
 ไว้ส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรรีบตั้งกฏไว้ พิจารณา
 เห็นอย่างขี้

นายช้อย น้าพล (สมุหระบวร) : ทานที่รัฐบาลได้เสนอส
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญาฉบับที่ ๘
 พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้มีบทบัญญัติให้ความคุ้มครองแก่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นพิเศษ
 โดยลงโทษความผิดฐานประทุษร้ายต่อท่านนายกรัฐมนตรีหนักกว่า
 ปกตินั้น เป็นการสมควรอยู่หรือ แต่ที่จริงควรจะมีกฎหมายคุ้มครอง
 ท่านนายกรมาตั้งแต่เมื่อยกเลิกกฎหมายของนัก รัฐธรรมนูญแล้ว
 แต่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีบางส่วนที่ทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่
 สมควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ เพราะเหตุว่าข้อกฎหมายที่
 แก้ไขใหม่นี้มีข้อความกว้างขวาง และคลุมเครือมาก คือคำว่าเสรี
 ภาพ ในมาตรา ๘๘ ทวิ มีความว่า ผู้ใดกระทำหรือพยายาม
 กระทำการประทุษร้ายแก่ชีวิตร่างกาย หรือเสรีภาพของ นายกรัฐ
 มন্ত্রนั้น เมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศออกใช้แล้ว ข้าพเจ้าคิดเห็น
 ว่าเป็นการตีความของประชาชนที่ระจันรจกกันในที่ประชุมชุมชน
 หรือหนังสือพิมพ์จะกล่าวคำตีความการกระทำอันไม่เหมาะสมของรัฐ
 ชาติซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าซึ่งอาจจะมีบ้างในบางวาระในเมื่อ
 ประชาชนจันรจกกันก็ หรือหนังสือพิมพ์กล่าวถึงการกระทำของ
 รัฐบาลซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าทั้งกล่าวแล้วก็ดี เป็นการขัด
 ถิ่นฉวยของรัฐบาลซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้า อันเรียกว่าเป็น
 การขัดต่อเสรีภาพของท่านนายกรัฐมนตรีเหมือนกัน ซึ่งผู้กล่าวดังนี้

เป็นอันดีอยู่แล้ว เห็นสมควรในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 ย่อมต้องมีการกำหนดที่วงกบอยู่เสมอ เมื่อผู้ใดหรือหนังสือพิมพ์ใด
 กำหนดที่วงรัฐบาลก็ถือว่าเป็นการกำหนดที่วงนายกรัฐมนตรี เพราะ
 นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล อนึ่งเมื่อวงรัฐบาลแสดง
 นโยบายชัดเจนความไว้วางใจต่อที่ประชุมสภาฯ ก็ท่านนายกรัฐมนตรีก็
 ได้กล่าวไว้ชัดแจ้งว่า ถ้าหากการกระทำของรัฐบาลไม่เป็นการชอบมา
 พากุลได้แล้ว หนังสือพิมพ์จะคัดค้านที่วงกบก็จะรีบฟัง แต่ถ้าหาก
 ว่าจะมียอมให้กำหนดที่วงในการกระทำของรัฐบาลเสียบ้างเลยนั้น รูป
 การของรัฐบาลก็จะกลายเป็นระบอบอื่นไปเสีย เพราะข้อข้องใจถึง
 กล่าวนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่ายังไม่สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราช
 บัญญัติไว้เลย เว้นไว้แต่รัฐบาลจะยอมตัดคำว่า "หรือเสรีภาพ"
 ออกเสียจากหลักการ จะไปขอตัดเมื่อแปรญัตติข้าพเจ้าเกรงว่าจะเป็น
 การไม่สำเร็จ

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (พิทลุง) : สมัยก่อนเป็นสมัยราชา
 ธิปไตย ซึ่งเขาเป็นผู้มีอำนาจ สมัยนี้เช่นระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคน
 ทุกคนเป็นเจ้าของแผ่นดิน นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าของชาติ ข้าพ
 เจ้าเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เท่าที่
 ท่านสมาชิกผู้แทนสมุทรวรภคารอภิปรายมา ชอน ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นข้อ
 ปรารถนาที่จะแปรญัตติได้ ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกบริวาร

นายประสิทธิ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเบิกอภิปราย

ข้อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเบิกอภิปรายข้อไป ขอให้ไปรยก
ชกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๕ คน

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยโดยการลงมติ
ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ไปรยก
ชกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๒ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประธานสภาฯ : ส่งกรรมาธิการชุด ๓ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มหาดไทย : คิดว่ามี ๒ มวทราเท่านั้น ๓ วันก็เห็นจะพอ

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

เมื่อได้ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจึงว่าที่ประชุม มีมติ
ให้เวลาเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

วิเชียร

คุปต์พงศ์

เสกกล

ปรีกษ์ แก้วปลั่ง

เลอณ

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ถน จุฑารพ

เล็ก จารนัญ

วิศิษฐ์ ลกอิน

สุนทร ลพลากร

ผู้ตรวจงานการประชุม

เตียง ศรีขันธุ์

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์

พุดเทศ กาญจนเสริม

อนุสรกรณ์

วิริยะเหรหาว

ร.ต. ตมัย กฤษณะภักดี

ทองม้วน

ผล แสนสระดี

นายกวดหุ้มแพร

ตรวจแล้ว

พ.อ. ประจันบ้านึก

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร